

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ.-ΦΑΞ 5232553 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17 ΙΟΥΛΗ 1998 ΑΡ. ΦΥΛ. 309 ΔΡΧ. 200

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ S-300

Εντροπή η Δύση καταθαβαίνει ξαφνικά ότι η εγκατάσταση των S-300 στην Κύπρο βρίσκεται μέσα στη σφαίρα του πραγματικού. Ήξερε από την πρώτη στιγμή ότι μια τέτοια εγκατάσταση σήμαινε στρατηγική ανατροπή στη Μέση Ανατολή και σε όλη τη Μεσόγειο, αλλά γι αυτόν ακριβώς το λόγο δεν πίστευε ότι η Κύπρος, η Ελλάδα αλλά κυρίως η ίδια η Ρωσία θα τομήσουν να προχωρήσουν σ' αυτήν. Δεν το πίστευε γιατί έτσι τους υπαγόρευε η μετακομμουνιστική τους διεθνής ανάληψη, που στηριζόταν, και στηρίζεται, στη μεθοδευμένη προκατάληψη ότι στον κόσμο υπάρχει μόνο μία υπερδύναμη.

Στον κόσμο όμως υπάρχουν αυτή τη στιγμή 2 υπερδυνάμεις. Και το φοβερό είναι ότι η ανερχόμενη υπερδύναμη είναι η “αόρατη” από τις δύο, δηλαδή η Ρωσία. Αυτή η αόρατη υπερδύναμη ετοιμάζεται να κόψει έναν καρπό που τον καλλιεργούσε

για πάνω από 30 χρόνια, την Κύπρο, το αβύθιστο αεροπλανοφόρο της Ανατολικής Μεσογείου. Προϋπόθεση για να δρέψει αυτόν τον πολύτιμο καρπό, ήταν να δουλεύει αθόρυβα και στο σκοτάδι. Έτσι αθόρυβα και στο σκοτάδι, σαν ανύπαρκτη και κατεστραμμένη πρώην υπερδύναμη, έχει βάλει σήμερα στο χέρι τη μισή από την κάτω από τη Σαχάρα Αφρική (Αγκόλα, Ζαίρ, Κογκό, Νότια Αφρική), έχει αποκτήσει κυρίαρχη επιρροή στη Μέση Ανατολή (Συρία, Λίβανο, Ιράκ) και έχει προσεγγίσει τη Σαουδική Αραβία και την Αίγυπτο, ενώ στην Ασία οικοδομεί έναν μεγάλο στρατηγικό άξονα με την Κίνα και το Ιράν.

Έτσι λοιπόν αθόρυβα και κάτω από την κάλυψη μιας πραγματικά ανύπαρκτης αμερικανορωσικής συνεργασίας, η ρώσικη υπερδύναμη είναι έτοιμη να απλώσει το πόδι της στις ονειρεμένες θερμές θάλασσες της Μεσογείου. Αυτό το καίριο βήμα, όπως και κάθε προηγούμενο στην Ασία και την Αφρική, το Κρεμλίνο δεν θα μπορούσε να το αποτολμήσει αν δεν διέθετε έναν φίλο - κλειδί στην κορυφή της ιεραρχίας του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού, τον Μπιλ Κλίντον. Αυτός αναλαμβάνει να καθησυχάζει τις δυτικές αστικές τάξεις για κάθε προώθηση θέσεων του Κρεμλίνου. Η συνηθισμένη μέθοδος γι' αυτό είναι να περπατάει τη Ρωσία σε νέα εδάφη με τη συνοδεία των ΗΠΑ. Έτσι την έφερε στην εξου-

σία στο Ζαίρ, έτσι την οδήγησε στη Βοσνία και το Κόσσοβο, έτσι της ανοίγει το δρόμο παντού, στην Ασία. Οι δύο υπερδυνάμεις φαίνονται ότι προχωράνε μαζί, αλλά στο τέλος μένει σε ηγεμονική θέση η Ρωσία για τον απλό λόγο ότι αυτή η υπερδύναμη δουλεύει κύρια μέσα από εσωτερικά ερείσματα σε κάθε χώρα, κυρίως μέσα από εθνικιστικά και ταξικά κινήματα αντιδραστικών τάξεων (κρατικής γραφειοκρατίας, μικροαστών κ.λπ.)

Στην περίπτωση όμως της Κύπρου το ρώσικο βήμα με τους S-300 δεν γίνεται σε συνεργασία με τις ΗΠΑ. Το μόνο που έχει εξασφαλίσει ο Κλίντον στο Κρεμλίνο είναι ότι οι ΗΠΑ δεν θα επιτρέψουν στην Τουρκία να χτυπήσει τις βάσεις των S-300 οι οποίες στο κρίσιμο στάδιο της εγκατάστασής τους θα είναι ε-

ξαιρετικά ευάλωτες. Όμως ο Κλίντον δεν μπόρεσε να εξασφαλίσει τη γενική πολιτική ανοχή της αμερικάνικης και της ευρωπαϊκής αστικής τάξης σε ένα τέτοιο ενδεχόμενο. Και αυτό είναι ολότελα φυσικό. Η εγκατάσταση των S-300 στην Κύπρο είναι τεράστιας σημασίας όχι κυρίως από την άποψη των πυραύλων που αυτό το σύστημα εξαπολύει αφού οι πύραυλοι αποτελούν την αμυντική πλευρά του. Το μεγάλο ζήτημα είναι με τα ραντάρ που διαθέτει το σύστημα. Αυτά θα τα χειρίζονται εκατοντάδες Ρώσοι στρατιωτικοί και θα επιτρέπουν στη Ρωσία, με την τεράστια εμπέλεια που διαθέτουν, να ελέγχει έναν γεωγραφικό χώρο που θα περιλαμβάνει όλη σχεδόν τη Μέση Ανατολή. Από αυτή τη θέση η Ρωσία θα είναι σε θέση να ελέγχει τόσο την αμερικάνικη ό-

σο και την ισραηλινή στρατιωτική μηχανή.

Στο ζήτημα λοιπόν της εγκατάστασης των S-300 στην Κύπρο τα αντανακλαστικά της ως τώρα κυρίαρχης σ' αυτή τη σημαντική περιοχή του πλανήτη αμερικάνικης υπερδύναμης διεγείρονται. Ο Κλίντον δεν μπορεί να συγκρατήσει το στρατιωτικό και διπλωματικό αμερικάνικο κατεστημένο που την ηγεσία του μπορεί να την προσεταιρίζονται αλλά που κατά κανένα τρόπο δεν ελέγχει (πλην της CIA όπου στην ηγεσία της επέβαλε τον Τζορτζ Τένετ ελληνοαμερικάνο που διακρίθηκε στην αποσταθεροποίηση του Μπερίσα και την οργάνωση του περυσινού πραξικοπήματος Φάτος Νάνο). Όσο πλησιάζει η μέρα της εγκατάστασης των S-300 η “βαθεία” πολιτικοστρατιωτική

συνέχεια στη σελ. 2

ΟΙ ΠΑΛΙΟΙ ΤΣΑΡΟΙ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Στην Αγία Πετρούπολη θα επιστρέψουν τα κόκαλα των τσάρων Ρομανόφ! Τα οστά της τσαρικής οικογένειας και τεσσάρων υπηρετών του οίκου των Ρομανόφ, θα μεταφερθούν αεροπορικά από την πόλη όπου τους εκτέλεσαν οι μπολσεβίκοι στο Μητροπολιτικό Ναό των Αποστόλων Πέτρου και Παύλου στην Αγία Πετρούπολη για να ταφούν με το ορθόδοξο χριστιανικό πρωτόκολλο στο παρεκκλήσι της Αγίας Αικατερίνης. Έτσι η νεοτσαρική Μεγάλη Ρωσία θα αποκτήσει ξανά τους αρχηγούς της στη θέση που τους αρμόζει. Μετά από 80 χρόνια, οι νέοι Χίτλερ με έμβλημα τους βρυκόλακες ετοιμάζονται να εξαπολύσουν την επίθεσή τους ενάντια στην ανθρωπότητα, με την ευλογία της Εκκλησίας και τα χειροκροτήματα της Δύσης. Αυτή η μεταφορά μυρίζει ένα νέο αιματοκύλισμα. Όμως οι νέοι Χίτλερ θα έχουν το ίδιο τέλος με τους προγόνους τους!

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟΥΣ ΕΜΠΡΗΣΜΟΥΣ

Η αυτοοργάνωση του λαού για πρόληψη και καταστολή

Για τις πυρκαϊές δεν έχει κανείς να πει πολλά καινούρια. Η ιεροτελεστία είναι περίπου η ίδια. Πάνω από τα ξύι μποφόρ η Ελλάδα καίγεται. Πολλές φωτιές. Πολλά ταυτόχρονα μέτωπα για κάθε φωτιά.

Εμπρησμός. Τώρα, όλοι πια συμφωνούν ότι πρόκειται για εμπρησμούς, και όχι για αυτόματες αναφλέξεις ή αναφλέξεις από απροσεξία. Δειλά-δειλά σκάει και η θέση ότι πρόκειται για πολιτικούς εμπρησμούς και όχι για εμπρησμούς οικοπεδοφαγίας και βοσκότοπων.

Οι εμπρησμοί δυναμώνουν στις εποχές της πολιτικής καμπίς, τότε δηλαδή που οι σοσιαλφασίστες θέλουν να υπονομεύσουν και να εκθέσουν μια πολιτική. Από γενικότερη επίσης άποψη, στα πλαίσια του παραγωγικού σαμποτάζ που διεξάγουν εδώ και χρόνια οι ίδιες αυτές δυνάμεις, έχουν συμφέρον να καταστρέφουν μια μεγάλη πηγή πλούτου και υγείας, όπως είναι τα δάση. Εφέτος η πολιτική του εμπρησμού έχει μια πιο άμεση σκιμότητα: Πρέπει να αποδειχτεί ότι η πυρόσβεση από το πυροσβεστικό σώμα που καθιερώθηκε από αυτή τη χρονιά είναι λιγότερο αποτελεσματική από

εκείνη των δασοπυροσβεστών του υπουργείου Γεωργίας. Οι δασοπυροσβέστες καταργήθηκαν από τον Τζουμάκα σαν σώμα ανίκανο, τεμπέλικο και τελικά υπονομευτικό της διαδικασίας της κατάσβεσης της φωτιάς. Οι σοσιαλφασίστες έγιναν εξαλλοι, γιατί έτσι καταργήθηκε ένα φέουδο κρατικής γραφειοκρατικής διαφθοράς και πολιτικού ρουσφετιού. Αν η πυροσβεστική αποδειχτεί αποτελεσματικότερη, η πρόοδος κερδίζει ένα επιχείρημα. Δεν είναι γι' αυτό τυχαίο που αμέσως μετά τις πρωτοφανείς

συνέχεια στη σελ. 3

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ S-300

συνέχεια από τη σελ. 1

κή ΗΠΑ αντιδρά με πείσμα σ' αυτό το ενδεχόμενο. Ταυτόχρονα πίσω της έντρομη θα προσπαθεί να αποτρέψει την εγκατάστασή τους και η Ευρωπαϊκή Ένωση που ποτέ της δεν τολμάει να μιλήσει για τα μεγάλα ζητήματα πριν μιλήσουν οι ΗΠΑ.

Μέσα σ' αυτή την πρωτόγνωρη γι' αυτούς ατμόσφαιρα οι δυτικόφιλοι αστοί της Κύπρου, αλλά και της Ελλάδας, αρχίζουν να στριμώχνονται. Ως τώρα τους άρεσε να παίζουν με τη Ρωσία, αρκεί αυτό να μη σήμαινε ρήξη με τη Δύση. Τους άρεσε πάντα η "πολυδιάστατη πολιτική" που εγκαινίασε ο Καραμανλής, αλλά αυτή επέτρεπε την ομαλότητα μόνο όσο η κύρια "διάσταση" ήταν η δυτική. Όμως οι S-300 καθιστούν κύρια διάσταση αρχικά για την Κύπρο και στη συνέχεια κατά προέκταση για την Ελλάδα, τη ρώσικη διάσταση. Εδώ έχουμε να κάνουμε με μια ποιοτική αλλαγή η οποία αποδειχνει ότι στο βάθος της, κάθε πολυδιάστατη πολιτική αργά ή γρήγορα καταλήγει σε μονοδιάστατη. Κανένας οππορτουνισμός δεν μπορεί να διαρκεί αιώνια. Η ώρα της αλήθειας πλησιάζει γι' αυτά τα σκουλήκια, τους έλληνες αστούς, που στο "αίσθημα" είναι εθνικιστές και στην "τσέπη" Ευρωπαίοι. Πρέπει τώρα να αποφασίσουν. Και θα αποφασίσουν πάντα με το συμφέρον τους, δηλαδή σύμφωνα με τους διεθνείς συσχετισμούς που τόσο καλά ξέρουν να μυρίζονται στον αέρα.

Ψάχνουν λοιπόν να δουν ως πού φτάνει η δύναμη της Ρωσίας. Κοιτάνε αν αυτή μπορεί να τους καλύψει από ένα τουρκικό χτύπημα, αλλά ακόμα κοιτάνε πόσο θα θυμώσει η Δύση. Αν πρέπει να πάνε καθαρά με τη Ρωσία ενάντια στη Δύση δεν θα το κάνουν ποτέ. Αυτό θα το κάνουν υποχρεωτικά μόνο αν μια ρώσικη διχτατορία επικρατήσει στην Κύπρο και την Ελλάδα. Αλλά αυτή η ώρα δεν ήρθε ακόμα. Για να κάνουν οι ρώσοι διχτατορία πρέπει πρώτα να εγκαταστήσουν τους στρατιωτικούς τους σε μια χώρα και να εκπαιδεύσουν τους στρατιωτικούς αυτής της χώρας που πρόκειται να σκλαβώσουν (π.χ Αφγανιστάν). Η Ρωσία λοιπόν προσπαθεί να πείσει τώρα τους κύπριους δυτικόφιλους αστούς να μη φοβούνται το τουρκικό χτύπημα. Γι' αυτό κάλεσε τον Κληρίδη στη Μόσχα για να τον διαβεβαιώσει για τη στρατιωτική κάλυψη της Μόσχας

σε ενδεχόμενο χτύπημα της Τουρκίας. Όμως δεν μπορεί να τον διαβεβαιώσει ότι η Δύση δεν θα θυμώσει και ότι θα υποκύψει εύκολα στην εγκατάσταση των πυραύλων. Ιδιαίτερα δεν μπορεί να τον πείσει ότι η Ενωμένη Ευρώπη θα δεχτεί την Κύπρο στους κόλπους της. Μπροστά στη ματαιώση αυτής της ένταξης το διεθνοποιημένο κυπριακό κεφάλαιο τρέμει. Η προοπτική να βουλιάξει η Κύπρος στο μεσανατολικό τριτοκοσμικό χάος στο πλευρό των βάνουσων Τσάρων τρελαίνει κάθε λογικό άνθρωπο σ' αυτό το ταλαίπωρο και διαβρωμένο από τον ελληνικό σοβινισμό νησί.

Είναι φυσικό λοιπόν που μέσα σ' αυτές τις συνθήκες και προσπαθώντας να κερδίσει χρόνο η κυπριακή αστική τάξη αναβάλει για λίγο την εγκατάσταση των πυραύλων. Αυτή η αναβολή δεν θα πρέπει να γίνεται δίχως την έγκριση της Μόσχας. Πιστεύουμε ότι ούτε η Ρωσία θα επιμείνει στην εγκατάσταση των S-300 στην Κύπρο, αν αυτό σημαίνει μετωπική πολιτική σύγκρουση με τη Δύση, ιδιαίτερα με τις ΗΠΑ. Η Ρωσία δεν είναι καθόλου διατεθειμένη να θυσιάσει την ατμόσφαιρα της παρατεταμένης και πολύτιμης φαινομενικής ύφεσης με τη Δύση μόνο και μόνο για να εγκαταστήσει τους S-300 στο νησί. Εκείνο που προφανώς θα θέλει είναι να μη "σπάσουν" οι Κύπριοι και εγκαταλείψουν κάθε διάθεση για τους S-300. Η Ρωσία θέλει να διαπραγματευτεί με τη Δύση την εγκατάστασή τους. Θέλει δηλαδή με όπλο τους πυραύλους να πετύχει την διπλωματική και στρατιωτική (αλλά όχι σώνει και καλά με τους S-300) εγκατάστασή της στο νησί. Αυτή η εγκατάσταση πρέπει να γίνει με συμφωνία των ΗΠΑ, όπως γίνονται όλα τα άλλα της βήματα τα τελευταία χρόνια, όπως τα περιγράψαμε παραπάνω. Αλλά για να γίνει μια νέα τέτοια συμφωνία, δηλαδή μια αναδιανομή των σφαιρών επιρροής στην Ν.Α Μεσόγειο και τη Μέση Ανατολή, πρέπει η απειλή για εγκατάσταση των S-300 να πάει ως την άκρη της, ως την απειλή τοπικού πολέμου, ως την απειλή ενδεχόμενα ρωσοαμερικανικής ρήξης.

Σε τέτοιες περιπτώσεις η πείρα δείχνει ότι η Δύση υποκύπτει. Σε τέτοιες περιπτώσεις πέφτει από κάποιον, με ρώσικη υπόδειξη κάποια δήθεν ενδιάμεση, κάποια "σωτήρια" συμβιβαστική πρόταση που αποτρέπει την κρίση. Αυτή η πρόταση ευνοεί τη Ρωσία.

Ως τα τώρα έχουν πέσει τέτοιες προτάσεις από πλευράς Δύσης, αλλά όλες καταδικάζονται από τη Ρωσία και τα τσιράκια της, δηλαδή τους κύπριους και τους έλληνες εθνικιστές. Τέτοια είναι η πρόταση για εγκατάσταση των ρώσικων πυραύλων S-15 στην Κύπρο, που δίνουν μεν στο νησί καλή αντιαεροπορική κάλυψη, αλλά δεν δίνουν στη Ρωσία τα τρομερά ραντάρ των S-300. Αντίστοιχη πρόταση είναι η εγκατάσταση των S-15 στην Ελλάδα ή έστω η εγκατάσταση των S-300 στην Ελλάδα. Τέτοια πρόταση είναι και το μορατόριουμ πτήσεων τουρκικών και ελληνικών αεροπλάνων πάνω από την Κύπρο. Αυτό το μορατόριουμ ευνοεί την Κύπρο αφού τα ελληνικά αεροπλάνα έχουν έτσι κι αλλιώς πελώριο επιχειρησιακό μειονέκτημα εξ αιτίας της απόστασης με τη βάση τους σε σχέση με τα τουρκικά. Τέτοια τέλος είναι η πρόταση να μεταφερθούν οι ρώσικοι πύραυλοι στο νησί δίχως να εγκατασταθούν. Όμως η μη εγκατάσταση ισοδυναμεί πάλι με μη παρουσία της Ρωσίας στο νησί εκτός αν η μη εγκατάσταση είναι προσωρινή.

Όμως για τη Ρωσία και τους σοβινιστές οι συζητήσιμες ενδιάμεσες προτάσεις είναι τέτοιες που να ευνοούν ανοιχτά τη Ρωσία. Τέτοια είναι η πρόταση Πάγκαλου να επιβληθεί απαγόρευση πτήσεων για Ελλάδα και Τουρκία πάνω από την Κύπρο με Νατοϊκή εγγύηση. Αυτό σημαίνει αυτόματα ότι η Ελλάδα - Τουρκία βρίσκονται εκτός NATO αφού το NATO αποκτά το δικαίωμα να ρίχνει τα αεροπλάνα τους ή ότι εγκαθίσταται επίσημα στο NATO μια ανταγωνιστική αντίθεση που μοιραία θα το διαλύσει.

Η πιο ουσιαστική ωστόσο εναλλακτική πρόταση στην εγκατάσταση των πυραύλων είναι αυτή που κάνει από την αρχή της κρίσης η Κύπρος και που ανταποκρίνεται στην εντέλεια στα ρώσικα συμφέροντα σ' αυτή τη φάση της διεθνούς της διπλωματίας.

Είναι η πρόταση της αποστρατικοποίησης. Αυτή σημαίνει ότι μια διεθνής αρχή κοινής εμπιστοσύνης επιβλέπει αλλά και επιβαλεί μέσα από μια εξαιρετικά πολύπλοκη και χρονοβόρα - ίσως ατέρμονη- διαδικασία την αποστρατικοποίηση του νησιού. Άρα αποστρατικοποίηση σημαίνει πρώτο ότι απομακρύνονται και οι αγγλικές νατοϊκές βάσεις της Κύπρου και δεύτερο, και το κυριότερο, ότι στις δυνάμεις κοινής εμπιστοσύνης μοιραία θα

περιλαμβάνεται και η Ρωσία, ο "φίλος" του ελληνισμού. Η Ρωσία ως τα σήμερα κρατιόταν συστηματικά έξω από το διπλωματικό διαμεσολαβητικό παιχνίδι που το έπαιζε κύρια και ηγεμονικά η Δύση, αφού τόσο άμεσα η Τουρκία και η Ελλάδα άμεσα, όσο και η Κύπρος έμμεσα, μέσω αγγλικών βάσεων, ήταν χώρες νατοϊκές. Η Ρωσία μπορούσε να επεμβαίνει ουσιαστικά στην Κύπρο μόνο μέσω του ΟΗΕ, δηλαδή έμμεσα. Βέβαια τα τελευταία χρόνια αυτή η δυνατότητα για τη Ρωσία έγινε πιο αποτελεσματική αφού τώρα αυτή σε συμμαχία με την Κίνα και συχνά με τη Γαλλία καταφέρνει να έχει την πλειοψηφία ανάμεσα στα πέντε μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας και πολλές φορές στο ίδιο το Συμβ

ούλιο. Όμως είναι άλλο πράγμα να έχει η Ρωσία επιτόπου τους δικούς της διπλωματικούς εκπροσώπους σε μια περιορισμένη σε αριθμό κοινή διπλωματική ομάδα, όπως γίνεται σήμερα με την "ομάδα επαφής" στην πρώην Γιουγκοσλαβία, και ακόμα πιο πολύ είναι άλλο πράγμα να διαθέτει τα στρατιωτικά της αποσπάσματα, όπως γίνεται ήδη στη Βοσνία.

Η βοσνιοποίηση, δηλαδή ένα κυπριακό Ντέητον κάτω από την δικιά της ηγεμονία: αυτό είναι το ρώσικο σχέδιο στην παρούσα φάση.

Και αυτό πραγματικά μπορεί σήμερα να πραγματοποιηθεί με την απειλή των S-300. Αρκεί η κρίση να κορυφωθεί. Ο Κλίντον περιμένει τη στιγμή για να υποστηρίξει την κατάλληλη πρόταση την κατάλληλη στιγμή.

Αυτό δεν σημαίνει ότι θα κακοφαινόταν της Ρωσίας να εγκατασταθούν στο νησί οι πυραύλοι της. Ίσα - ίσα αυτός είναι ο στρατηγικός της στόχος για να αποκτήσει την απόλυτη κυριαρχία στο νησί.

Απλά λέμε ότι αυτή η κυριαρχία δεν είναι ο ταχτικός της στόχος αυτή την εποχή. Άλλωστε μπορεί σε πρώτη φάση η αποστρατικοποίηση να προκύψει μετά την μεταφορά και τη διατήρηση "εν υπνώσει" των πυραύλων στην Κύπρο. Οι δυνατοί συνδυασμοί είναι άπειροι. Το σίγουρο είναι ότι αυτή η υπόθεση των S-300 οφείλει να εξασφαλίσει σε πρώτη φάση την εγκατάσταση της Ρωσίας στο νησί με τον ένα ή τον άλλο τρόπο. Κι' αυτή η εγκατάσταση θα σημαίνει τελικά πόλεμο, οικονομική χρεωκοπία, υποδούλωση και φασισμό για την Κύπρο

και την Ελλάδα.

Οι εθνικιστές της σφαλιάρας που κυριαρχούν στις δύο χώρες τις οδηγούν στην καταστροφή. Όσοι τις αγαπάνε πρέπει να εμποδίσουν κάθε ρώσικη ανάμειξη σ' αυτή τη γωνιά του κόσμου. Γιατί η Ρωσία είναι η σημερινή χιτλερική Γερμανία. Δεν είναι δηλαδή μια Αγγλία του 1940, όπως είναι σήμερα η Αμερική. Η σημερινή Ρωσία είναι ένας άρπαγας με πυρηνικά που έχει μόνο μια διέξοδο: τον παγκόσμιο πόλεμο για την κατοχή της Ευρώπης. Αυτό την υποχρεώνει να φτιάξει μέτωπο με όλους τους διεθνείς και τοπικούς φασισμούς που ζητάνε παγκόσμια και τοπική αναδιανομή κυριαρχίας.

Γι αυτό η Ρωσία στην Κύπρο και την Ελλάδα σημαίνουν ταξίδια των ελλήνων σοβινιστών στους δήμιους του Πεκίνου και αγκαλιές με τους μουλάδες της Τεχεράνης. Οι S-300 μας φέρνουν στην οικογένεια των μεγαλύτερων τεράτων του πλανήτη. Γι' αυτό πρέπει να φωνάξουμε ενάντια στην εγκατάστασή τους.

Έξω οι S-300 από την Ελλάδα και την Κύπρο. ΕΞΩ ΟΙ ΡΩΣΟΙ.

Αυτό είναι το δημοκρατικό και εθνικοανεξαρτησιακό σύνθημα της εποχής.

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματά τους στη Τ.Θυρίδα 8371, Τ.Κ 10010
Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις χρησιμοποιείτε τον νέο λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα: 160/764962-29 ή την Τ.Θ 8371 Τ.Κ 10010 στο όνομα Κ. Λιακόπουλος

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ
15ήμερη εφημερίδα της ΟΑΚΚΕ
Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο Κώστας Λιακόπουλος
Χαλκοκονδύλη 35
5ος όροφος
Τ.Θ. 8371
Τ.Κ. 100 10 Αθήνα
Τηλ.-Φαξ. 5232553
Ετήσια συνδρομή: 5.000
Εξαμηνιαία: 2.500

ΝΑΖΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΛΕΞΙΚΟ ΜΠΑΜΠΙΝΙΩΤΗ

Κάτω από την ανοιχτή ή έμμεση επιδοκίμασία όλων των αστικών κομμάτων

Το Μονομελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης απαγόρευσε οριστικά τη δημοσίευση στο Λεξικό Μπαμπινιώτη του λήμματος "Βούλγαρος" με την ερμηνεία "οπαδός ή παίκτης ομάδας της Θεσσαλονίκης, κυρίως του ΠΑΟΚ". Οι υποψήφιοι δήμαρχοι του ΠΑΣΟΚ και της Ν.Δ. στη Θεσσαλονίκη, Παπαγεωργόπουλος και Λαζαρίδης χαιρέτισαν την απόφαση. Το ΣΥΝ και το ψευτοΚΚΕ, όχι απευθείας, αλλά μόνο με δηλώσεις στελεχών τους καταδίκασαν την απόφαση, αλλά δικαιολόγησαν την "οργή του λαού" της Θεσσαλονίκης για τη συγκεκριμένη αναφορά στο λεξικό. Δηλαδή καταδίκασαν το έγκλημα και αθώωσαν το δράστη. Όλα αυτά δείχνουν ότι το κάψιμο των βιβλίων που ακολούθησε σα μέθοδο η ναζιστική Γερμανία για "διαπαιδαγώγηση του λαού" έχει αρχίσει στην Ελλάδα.

Σύμφωνα με το σκεπτικό της απόφασης με αριθμό 18134/1998 που υπογράφει ο πρόεδρος του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης Τσάκος, πρώτον το συγκεκριμένο λήμμα με την επίμαχη ερμηνεία: "δεν αποτελεί λήμμα που θα μπορούσε να έχει καταχωρηθεί σε λεξικό αφού η χρήση της λέξης αυτής είναι σποραδική και μειωμένη και στερείται κάποιας διάρκειας. Έτσι η απόφαση αυτής της φράσης με το συγκεκριμένο περιεχόμενο ουδόλως θα αναιρούσε την επιστημονικότητα του συγκεκριμένου λεξικού, η οποία είναι άλλωστε δεδομένη. Επίσης, η παράθεση της λέξης αυτής με το συγκεκριμένο περιεχόμενο αναμφίβολα προσβάλλει την προσωπικότητα του αιτούντος και των υπέρ αυτού παρεμβαίνοντων, **αλλά περαιτέρω δημιουργεί σύγχυση για την εθνική καταγωγή των παικτών και οπαδών της ομάδας του ΠΑΟΚ και γενικότερα των Μακεδόνων**".

Κατόπιν αυτών το δικαστήριο απειλεί τον Μπαμπινιώτη και το "Κέντρο Λεξικολογίας" με ποινή δύο εκατομμυρίων δραχμών και προσωπική κράτηση ενός μηνός σε περίπτωση παραβίασης του διατακτικού της απόφασης (Ελευθεροτυπία, 14/7/98).

Αυτά είχε να πει το Μονομελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης, ένα δικαστήριο μιας ευρωπαϊκής χώρας, δύο χρόνια πριν από το 2000.

Με αυτή την απόφαση γίνεται για πρώτη φορά στη μεταπολιτευτική περίοδο ευθεία και ωμή παραβίαση της ελευθερίας της έκφρασης και της επιστημονικής έρευνας έτσι όπως κα-

τοχυρώνεται στο Σύνταγμα και μάλιστα με την απειλή προσωπικής κράτησης!

Αξίζει να αναλύσουμε το σκεπτικό της. Η απόφαση δέχεται δύο πράγματα. Πρώτον ότι η λέξη "Βούλγαρος" αποτελεί ύβρη για το "ανώτερο ελληνικό έθνος". Στην πραγματικότητα αυτός που υβρίζεται εδώ είναι ο Βούλγαρος!

Δεύτερον ότι οι παίκτες του ΠΑΟΚ έχουν εθνική ομοιογένεια, είναι όλοι Έλληνες, και δημιουργείται σύγχυση σε σχέση με την καταγωγή τους, πράγμα που δεν ισχύει. Αλλά το πιο σοβαρό είναι ότι η απόφαση αναγνωρίζει εθνική ομοιογένεια σε όλους τους κατοίκους της περιοχής της Μακεδονίας, και απαγορεύει το λόγο διαρκώς σε όσους αμφισβητούν την ελληνικότητα των κατοίκων της, απαγορεύει δηλαδή σε οποιονδήποτε Έλληνα πολίτη να υποστηρίξει ότι υπάρχει εκεί μία μειονότητα, η εθνικά μακεδονική μειονότητα. Όσοι με αυτό τον τρόπο αμφισβητούν αυτή την ελληνικότητα είναι παράνομοι και απαγορεύεται να εκφράζονται!

Η απόφαση αυτή είναι ουσιαστικά έκφραση της ιδεολογίας του ανώτερου ελληνικού έθνους και της εθνικής ομοιογένειας, ιδεολογία που προωθεί η ελληνική πολιτική ηγεσία και όλα τα πολιτικά κόμματα. Αυτό ερμηνεύει και τη στάση τους.

Από την πρώτη στιγμή που ξέσπασε το θέμα του λεξικού, όταν ο δημοτικός σύμβουλος Ασπασίδης κατάθεσε την αίτηση των ασφαλιστικών μέτρων και διατάχθηκε η προσωρινή απαγόρευση της κυκλοφορίας του, είχαμε επισημάνει η στάση ανοχής που τηρήσαν όλα τα κόμματα, και η υποχωρητική στάση του ίδιου του Μπαμπινιώτη, άνοιγε το δρόμο σε μία απόφαση λογοκρισίας. Το κύριο βάρος της προοδευτικής αντίδρασης ενάντια στη δίωξη, το είχε σηκώσει η προοδευτική διανοήση. Ούτε η κυβέρνηση, ούτε τα κόμματα, έθεσαν το ζήτημα του άμεσου κινδύνου για τη δημοκρατία. Είναι χαρακτηριστικό ότι δεν βγήκε ούτε μία επίσημη ανακοίνωση καταδίκης για το θέμα. Έτσι ο πρόεδρος Τσάκος με τις ευλογίες όλου του σοβινιστικού και τοπικιστικού μεσαίωνα στη Θεσσαλονίκη, και την επιβράβευση από τους δημοτικούς εκπροσώπους των δύο μεγαλύτερων κομμάτων της χώρας του ΠΑΣΟΚ και της Ν.Δ., έκδοσε χωρίς "φόβο και πάθος" αυτή την απόφαση, γνωρίζοντας ότι οι αντιστάσεις που θα συναντήσει θα είναι αμελητέες.

Έτσι φτάσαμε στην καταδίκη την οποία όλοι, ανεξαιρέτως, χρέωσαν την απόφαση στο "κακό δικαστήριο", δίνοντας ολόπλευρη κάλυψη και στήριξη στη σοβινιστική και σκοταδιστική υστερία του πολιτικού κόσμου της Θεσσα-

λονίκης που οδήγησε σε αυτή την απόφαση. Η κυβέρνηση τοποθετήθηκε δειλά αλλά αρνητικά για την απόφαση δια του εκπροσώπου της Ρέππα, αλλά αυτό δεν την απαλλάσσει από τις πολιτικές της ευθύνες από τη στιγμή που δεν αφαίρεσε το χρίσμα από τον υποψήφιο της. Το μέλος της Κ.Ε. του ψευτοΚΚΕ, Παναγιώτης Γεωργιάδης, μίλησε για δικαιοσύνη που "ποιεί πολιτική", με τις "καταδίκες των αγροτών, τις απαγορεύσεις απεργιών, τις ανασυνθέσεις γενικών συνελεύσεων μετόχων που αποφασίζουν για ιδιωτικοποιήσεις" (!) κ.λπ. Η Δικαιοσύνη, λοιπόν, λειτουργώντας σαν όργανο της αντιδραστικής κυβέρνησης καταλύει τη δημοκρατία, σύμφωνα με τον Γεωργιάδη. Και συνεχίζει: "Πρέπει να τονίσουμε ότι το ΚΚΕ στέκεται κριτικά απέναντι στην εργασία του καθηγητή Γ. Μπαμπινιώτη, που εμφανίζεται στο συγκεκριμένο λεξικό. Πιστεύει δε πως δεν στερείται ιδεολογικής φόρτισης. Παρ' όλ' αυτά διαφωνεί κατηγορηματικά με τις απαγορεύσεις και τις λογοκρισίες" (ΝΕΑ, 15/7). Έτσι το ψευτοΚΚΕ αφήνει την αιχμή του για το λεξικό που υποτίθεται ότι αναφέρεται σε κάποιες αντικομμουνιστικές αναφορές του Μπαμπινιώτη. Όμως στη συγκεκριμένη περίπτωση το θέμα δεν ήταν ο αντικομμουνισμός του Μπαμπινιώτη. Από τη στιγμή που το ψευτοΚΚΕ δεν διαχωρίζει τη διαφωνία του από τον οργισμένο όχλο της Θεσσαλονίκης, αυτή είναι "νεφελώδης", τέτοια ακριβώς που χρειάζεται για να χαϊδέψει τα αυτιά των σοβινιστών, χωρίς να εκτεθεί. Ο ΣΥΝ ανενδοίαστα δηλώνει μέσω του υπεύθυνου Τύπου και μέλους της Π.Γ., Δ. Παπαδημούλη ότι: "Έχουν απόλυτο δίκιο οι Βεορειοελλαδίτες όταν οργίζονται για τους υβριστικούς και ρατσιστικούς εις βάρος τους χαρακτηρισμούς". Το ΔΗΚΚΙ είναι λίγο πιο διακριτικό στην ανακοίνωση του όπου αναφέρει ότι: Δεν μπορούμε να ρίξουμε στον Καιάδα όσους θεώρησαν εαυτούς θιγόμενους από τα επίμαχα λήμματα που περιέχονται στο λεξικό Μπαμπινιώτη".

Έτσι λοιπόν δικαιώνονται οι Θεσσαλονικείς, ο σοβινισμός και ο σκοταδιστικός μεσαίωνας, που ζήτησαν και προκάλεσαν αυτή την απόφαση και καταδικάζεται μόνο ο ψυχρός εκτελεστής, το Μονομελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης. Το σκεπτικό της απόφασης γίνεται αποδεκτό και καταδικάζεται το διατακτικό της.

Όλοι οι δημοκράτες πρέπει να συσπειρωθούν για να αντιμετωπίσουν τον μαύρο φασισμό που φέρνει στη χώρα μας το σοσιαλφασιστικό μέτωπο.

Ανακοίνωση Τύπου της ΟΑΚΚΕ που δημοσιεύτηκε στην Ελευθεροτυπία, 17/7/98

Η απόφαση του Πρωτοδικείου της Θεσσαλονίκης να ριχτεί στην πυρά ένα λήμμα σ' ένα λεξικό, ανοίγει το δρόμο για να καίγονται ολόκληρα βιβλία.

Από τη στιγμή που τα κόμματα σιωπούν και οι υποψήφιοι δήμαρχοι του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ στη Θεσσαλονίκη χαιρετίζουν αυτή τη ναζιστική πρακτική, ο κίνδυνος για τη δημοκρατία είναι θανάσιμος.

Οι δημοκράτες πρέπει να εγερθούν.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟΥΣ ΕΜΠΡΗΣΜΟΥΣ

Η αυτοοργάνωση του λαού για πρόληψη και καταστολή

συνέχεια από τη σελ. 1

πολυάριθμες εστίες φωτιάς της τελευταίας μέρας του πρόσφατου καύσωνα, η σοσιαλφασιστική αντιπολίτευση όλων των αποχρώσεων βγήκε να ζητήσει την καθάιρεση του Τζουμμάκα.

Η γενική πάντως πολιτική σκοπιμότητα του κύματος των τελευταίων εμπρησμών αποδείχτηκε περίτρανα με την απόπειρα εμπρησμού του αρχαιολογικού χώρου της Ακρόπολης.

Βέβαια, σ' αυτή τη φάση δεν θα εμποδίσει τους εμπρησμούς να καταγγέλονται αυτοί σαν πολιτικοί, αφού δεν μπορεί να αποδειχτεί ποια είναι η πολιτική τάση που έχει συμφέρον από τους εμπρησμούς. Σε τέτοιες, μάλιστα περιόδους σύγχυσης, είναι ευκολότερο να περνάει η θέση ότι ο εμπρηστής είναι ο εχθρός που έχουν κατασκευάσει για το λαό οι ίδιοι οι σοσιαλφασίστες. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, οι προβοκιάτορες έχουν ήδη αρχίσει να ψυθυρίζουν ότι πίσω από τους εμπρησμούς είναι η Τουρκία, την ώρα που φιλοτουρκικό πολιτικό ρεύμα στην Ελλάδα δεν υπάρχει. Όμως η πολιτική καθυστέρηση είναι έτοιμη να πιστέψει ότι της σερβίρεται, αφού έχει καλλιεργηθεί το υπόστρομα.

Εκείνο λοιπόν που χρειάζεται πάνω απ' όλα σε μια τέτοια εποχή είναι η περιφρούρηση του δάσους και η μαζική εκστρατεία του λαού, για την κατάσβεση κάθε φωτιάς, η λαϊκή αυτοοργάνωση και ο πολύ μαζικός εθελοντισμός στην πρόληψη και την καταστολή της φωτιάς. Αυτή είναι η λύση.

Ο Σημίτης κάτι ψέλισε για εθελοντισμό μετά το τελευταίο κύμα εμπρησμών, αλλά περισσότερο σιγόνταρε τον Λαλιώτη στην απατεωνίστικη και χρήσιμη γι' αυτόν θέση ότι για τις φωτιές φταίνει οι χωματερές των δημάρχων και κοινοταρχών της Αττικής που δεν αφήνουν να γίνουν οι χωματερές του Λαλιώτη.

Η εθελοντική αυτοοργάνωση του λαού, ιδιαίτερα στον τομέα της πρόληψης, είναι μια μεγάλη πολιτική υπόθεση. Ασφαλώς, ούτε το παράλυτο μισοδημοκρατικό-μισοφασιστικό ΠΑΣΟΚ, ούτε τα υπόλοιπα κόμματα που βρίσκονται κάτω από σοσιαλφασιστική ηγεσία, είναι διατεθειμένα να ρίξουν γραμμή αυτοοργάνωσης του λαού, αφού η αυτοοργάνωση του λαού θα είναι ο τάφος τους. Αυτή είναι δουλειά δημοκρατικών κομμάτων και τάσεων, φορέων και ατόμων, αρχίζοντας από το πιο μικρό τοπικό επίπεδο. Παντού σε κάθε αγροτική, ιδιαίτερα σε κάθε τουριστική περιοχή και πιο πολύ στην Αττική, πρέπει οι δραστήριοι δημοκρατικοί άνθρωποι να δουλέψουν για τη δημιουργία ομάδων περιφρούρησης των δασών.

Μια καλή τέτοια οργάνωση ακόμα και με μέτριο τεχνικό εξοπλισμό, που θα μπορεί να καταγγέλλει, να ελέγχει και κυρίως να ξεσηκώνει το λαό, και να αξιοποιεί τους επαγγελματικούς κρατικούς στρατούς κατάσβεσης της φωτιάς σε κρίσιμες ώρες, μια τέτοια οργάνωση λοιπόν μπορεί να μηδενίσει κυριολεκτικά τους εμπρησμούς. Γιατί μια τέτοια οργάνωση μπορεί σταδιακά να προκαλέσει με τις επιτυχίες της ενθουσιασμό και κινήματα για την προστασία των δασών και για τη σύλληψη και τιμωρία των εμπρηστών.

Εύκολα μερικά τέτοια καθάρματα μπορούν να συλληφθούν αν υπάρχει λαϊκή επαγρύπνηση.

Η πρόληψη και κατάσβεση των πυρκαϊών των δασών, είναι σε τελευταία ανάλυση μια εξαιρετικά πολιτική υπόθεση, όποια και αν είναι η αιτία αυτών των πυρκαϊών. Στο βάθος οι καταστροφές των δασών στην Ελλάδα είναι αποτέλεσμα της εξαιρετικά χαμηλής αυτοοργάνωσης και του εθελοντισμού του λαού που τον τρέμει σαν κατάρα η κυρίαρχη μερίδα της άρχουσας τάξης.

ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ**ΝΑ ΦΡΑΞΟΥΜΕ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΣΤΑ ΜΕΤΩΠΑ ΤΟΥ ΣΥΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΨΕΥΤΟΚΚΕ**

Καθώς πλησιάζουμε προς τον Οχτώβρη, οι δημοτικές εκλογές γίνονται το κεντρικό στην πολιτική ζωή της χώρας. Η ΟΑΚΚΕ δεν μπορεί να μείνει έξω από αυτή την πάλη. Οι μορφές της παρέμβασης θα εξαρτηθούν από τους συγκεκριμένους συσχετισμούς, αλλά δεν μπορούν παρά να υπηρετούν ενιαίους πολιτικούς και ιδεολογικούς στόχους.

Αυτό που χαρακτηρίζει τη συγκεκριμένη περίοδο στην πολιτική ζωή της χώρας είναι η κλιμάκωση της επίθεσης του ρώσικου ιμπεριαλισμού, είτε με τη μορφή της εγκατάστασης των Ρώσων στην Κύπρο, πυραύλων S-300 στην Κύπρο, είτε με τη μορφή των S-300, είτε με τη μορφή τύπου Ντέιτον.

Το γεγονός αυτό καθορίζει την τακτική και τα μέτωπα όλων των τμημάτων της αστικής τάξης. Μα πάνω από όλα σημαίνει πως οι δημοτικές εκλογές πρέπει να αποτελέσουν ένα βήμα για την ισχυροποίηση της κυριαρχίας του ρωσόδουλου τμήματος της αστικής τάξης στο εσωτερικό της χώρας.

Η ισχυροποίηση αυτή είναι ταυτόχρονα και ένας απαραίτητος όρος για την εγκατάσταση των Ρώσων στη νησί και δεν είναι τυχαίο το γεγονός πως η νέα ημερομηνία γι' αυτή την εγκατάσταση προσδιορίστηκε στην ίδια χρονική περίοδο με τις δημοτικές εκλογές.

Την πρωτοβουλία των εξελίξεων έχουν οι ρωσόδουλοι, μιας και αυτοί καθορίζουν με την τακτική τους τις κινήσεις όλων των αστικών κομμάτων και φραξιών.

Η τακτική αυτή έχει δύο βασικούς άξονες:

Ο ένας είναι ο πολιτικός αποπλισμός των φιλοευρωπαϊκών δυνάμεων, ιδιαίτερα μέσα στο ΠΑΣΟΚ και την κυβέρνηση από τους ρωσόδουλους της κλίμακας Λαλιώτη. Ο άλλος είναι η συσπείρωση όλων των σοβινιστικών τμημάτων της αστικής τάξης κάτω από την πολιτική ηγεμονία του ψευτοΚΚΕ.

Στον πρώτο άξονα το παιχνίδι παίζεται με την υποψηφιότητα της Δαμανάκη στον Δήμο της Αθήνας.

Η Δαμανάκη είναι η έκφραση της ηγεμονίας της ρωσόδουλης κλίμακας Λαλιώτη, πάνω στη ευρωπαϊκή πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ. Είναι το απαραίτητο εκείνο μέτωπο που έχουν ανάγκη οι ρωσόδουλοι σήμερα, για να πετύχουν τη διείσδυση των Ρώσων στην Κύπρο με τη λιγότερη αντίδραση από την Ε.Ε. ή ακόμα και τη διασπασή της.

Μια κυβέρνηση με ευρωπαϊκό προφίλ, που μάλιστα κάνει για πρώτη φορά κάποια βήματα μέσα από τις ιδιωτικοποιήσεις,

πράγμα που δίνει τη δυνατότητα στον Σ. Λάτση να εισάγει κεφάλαια και να δυναμώσει έτσι περισσότερο αυτόν τον προσανατολισμό, είναι πιο δύσκολο να δεχτεί και από τη Δύση αφορητές πιέσεις για τη ματαίωση της εγκατάστασης των πυραύλων στην Κύπρο.

Αυτό είναι που λέμε φιλορωσική πολιτική με ευρωπαϊκό πρόσωπο.

Αυτή η πολιτική είναι πράγματι μια αντιφατική πολιτική. Η ίδια η αντίφασή της βρίσκεται στο χαρακτήρα των φιλοευρωπαϊκών δυνάμεων που, αλλοιθωρίζοντας μπροστά σε μερικούς οικονομικούς δείκτες, στρουθοκαμηλίζουν στον κίνδυνο της ρώσικης επέλασης και στον πόλεμο που αυτή φέρνει στην περιοχή.

Από την άλλη πλευρά η αντιφατική αυτή πολιτική γεννάει προβλήματα και στους ίδιους τους ρωσόδουλους, μιας και αντικειμενικά δυναμώνει την οικονομική θέση των φιλοευρωπαϊκών δυνάμεων. Αυτά τα προβλήματα όμως δεν μπορούν να χαλάσουν στους πρώτους τη στρατηγική όσο κρατούν την πολιτική ηγεμονία στο "ρωσοευρωπαϊκό" μέτωπο μέσα στην κυβέρνηση και ευρύτερα.

Η κυριαρχία αυτή δυναμώνει στις δημοτικές εκλογές με την Δαμανάκη.

Η επιβολή αυτής της παλιάς σοσιαλφασίστριας, παρά τις οξύτερες αντιθέσεις με τη βάση του ΠΑΣΟΚ, είναι συνολικότερο δείγμα αυτής της κυριαρχίας και πάει δίπλα-δίπλα με τη συνέντευξη του Λαλιώτη στην *Ελευθεροτυπία*, μια συνέντευξη μέσα από την οποία στηρίζει ολόπλευρα τον Σημίτη και τον προτείνει και πάλι για αρχηγό στο Συνέδριο του ΠΑΣΟΚ.

Ο τρόπος με τον οποίο επιβλήθηκε η Δαμανάκη είναι πραγματικά εκπληκτικός και δείχνει τον άθλιο χαρακτήρα της ομάδας του Σημίτη.

Η "φιλοευρωπαϊά" Δαμανάκη είναι στην καθοδήγηση του ΣΥΝ, ενός κόμματος που βρέθηκε στην πρώτη γραμμή της σύγκρουσης των σοσιαλφασιστών, ενάντια τόσο στις ιδιωτικοποιήσεις (Ιονική, Ολυμπιακή, ΟΣΕ κ.λ.π), όσο και στο νόμο του Αρσένη, και όμως αυτή είναι ο κεντρικός υποψήφιος της κυβέρνησης στο μεγαλύτερο Δήμο της χώρας.

Αυτό το γεγονός από μόνο του δείχνει τον χαρακτήρα όλης της πολιτικής κατάστασης και την αδιαφιλονίκητη ηγεμονία της κλίμακας Λαλιώτη που την επέβαλλε.

Στον δεύτερο άξονα της ρωσόδουλης τακτικής βρίσκεται η συσπείρωση του σο-

βινιστικού μετώπου της αστικής τάξης μέσα από την πολιτική ηγεμονία του ψευτοΚΚΕ.

Ο σοβινισμός όλο και πιο πολύ χρησιμοποιείται από το ψευτοΚΚΕ για το σαμποτάρισμα της οικονομικής ευρωπαϊκής πολιτικής και για τη διαμόρφωση των όρων της εγκατάστασης των ρώσικων πυραύλων.

Το μέτωπο ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις είναι παντού ένα μέτωπο του ψευτοΚΚΕ, με τους σοβινιστές του ΠΑΣΟΚ, τη Ν.Δ., το ΔΗΚΚΙ και τον ΣΥΝ σαν την άλλη πλευρά, τη "φιλοευρωπαϊκή" του σοσιαλφασισμού.

Αυτό το μέτωπο ταυτόχρονα είναι το κατεξοχήν αντιτουρκικό-αντιδυτικό μέτωπο που έχει για τους ρωσόδουλους σαν στόχο δύο πράγματα. Το ένα είναι να παίζει τον "μπαμπούλα" απέναντι στην Ευρώπη, για να υποστηρίξει ενεργά την εγκατάσταση των πυραύλων η κυβέρνηση Σημίτη, και το άλλο, το πιο βαθύ και στρατηγικό είναι να προετοιμάσουν τον λαό σε μια πολεμική-αντιδυτική κατεύθυνση.

Στις δημοτικές εκλογές το μέτωπο αυτό θα δυναμώσει και όπου το επιτρέπουν οι συνθήκες, βλέπουμε εκλογικές συνεργασίες στο εσωτερικό του.

Και εδώ βέβαια υπάρχουν προβλήματα για τους ρωσόδουλους, ιδιαίτερα με τον δήμο της Αθήνας και τον Αβραμόπουλο, που παρά τον μεγαλοϊδεατισμό του έχει έναν ευρωπαϊκό προσανατολισμό.

Μέσα από αυτή τη στοιχειώδη ανάλυση, βλέπει κανείς τον οξύτατο πολιτικό χαρακτήρα των δημοτικών εκλογών, κάτι που κάνει σήμερα όλα τα κόμματα να μιλούν όλο και λιγότερο για "τοπικές κοινωνίες" και ...πλατείς, και να βάζουν μεγάλα πολιτικά ζητήματα.

Έχουμε δηλαδή να κάνουμε με κατεξοχήν πολιτικές εκλογές, ακριβώς γιατί μέσα από αυτές θα λυθούν τεράστια ζητήματα πολιτικής εξουσίας.

Με την έννοια αυτή κάθε πολιτική παρέμβαση της ΟΑΚΚΕ στις δημοτικές εκλογές, επίσης πρέπει να στοχεύει σε συγκεκριμένους πολιτικούς στόχους.

Κεντρικός στόχος για μας δεν μπορεί να είναι άλλος από την ανατροπή της επίθεσης των ρωσόδουλων δυνάμεων, από το εμπόδισμα της κυριαρχίας τους. Ταυτόχρονα είναι απαραίτητη η προπαγάνδη με τον πιο πλατύ και θαρετό τρόπο, μιας πολιτικής ειρήνης με την Τουρκία, μιας πολιτικής κόντρα στην εγκατάσταση των ρώσικων πυραύλων στην Κύπρο. Στο βαθμό μάλιστα που η εγκατάσταση αυτή συμπέσει με τις δημοτικές εκλογές,

αυτό θα γίνει το κεντρικό ζήτημα για όλους τους συνδυασμούς και σε όλη τη χώρα.

Η ανάδειξη της πολιτικής της ειρήνης και της δημοκρατίας που προπαγανδίζει η ΟΑΚΚΕ δεν μπορεί παρά να γίνει το κεντρικό σημείο κάθε παρέμβασης σε αυτή την πάλη.

Πέρα όμως από αυτό το κεντρικό πολιτικό ζήτημα, υπάρχουν μερικά ακόμα βασικά ζητήματα που αξίζουν να μπουν στη μάχη των δημοτικών εκλογών.

Για χρόνια ολόκληρα ο ρεβιζιονισμός και αργότερα ο σοσιαλφασισμός για να κατακτήσουν θέσεις μέσα στο κράτος, έβγαλαν τη "θεωρία" της "ανεξάρτητης τοπικής αυτοδιοίκησης" από την "κεντρική εξουσία".

Η θεωρία αυτή τους έδωσε την δυνατότητα, σε μια χώρα που η αστική της τάξη είχε οξύτατους εσωτερικούς ανταγωνισμούς, να κατακτούν δημοτική εξουσία, να στήνουν "ανεξάρτητα-βασίλεια", και με τους κομματικούς στρατούς, μέσα από τους διορισμούς και τα ρουσφέτια, να πιέζουν για όλο και μεγαλύτερη τοπική εξουσία στη συνολικότερη διαχείριση του κράτους. Να παίρνουν δηλαδή με αυτό τον τρόπο όλο και περισσότερες θέσεις μέσα στον κρατικό μηχανισμό διαμαρτυρώντας πάνω στα προβλήματα του λαού στους τόπους της κατοικίας του.

Πέρα όμως από την κατάκτηση των θέσεων μέσα στο κράτος, η θεωρία και η πρακτική του σοσιαλφασισμού έφερε μια τεράστια υποχώρηση στην προλεταριακή ιδεολογία, και έδωσε μια ευρύτατη κυριαρχία μέσα στις γειτονιές στα μικροαστικά στρώματα.

Τα στρώματα αυτά κυριάρχησαν μέσα από τη θεωρία των λεγόμενων "τοπικών κοινωνιών". Οι "κοινωνίες" αυτές δεν ήταν τίποτα άλλο από την κλειστή αγορά που ονειρεύονταν όλοι οι μαγαζάτορες και οι οικοπεδούχοι του κάθε δήμου.

Αυτές οι "τοπικές κοινωνίες" έδωσαν την θεωρία και την κοινωνική βάση για να περάσει ο σοσιαλφασισμός μέσα από τους δήμους σε επίθεση στη βιομηχανία στο όνομα της καθαρής κλειστής τοπικής κοινωνίας.

Από γενική επαναστατική άποψη, δεν μπορεί να υπάρξει μέσα στα πλαίσια του καπιταλισμού και του αστικού κράτους λαϊκή τοπική αυτοδιοίκηση, παρά μόνο στα μυαλά και στα στενά ταξικά συμφέροντα των μικροαστών.

Οι Δήμοι δεν είναι τίποτα άλλο από όργανα του κράτους, από όργανα δηλαδή κυριαρχίας της αστικής τάξης συνολικά πά-

νω στο προλεταριάτο.

Αν κανείς θέλει μια πραγματική λαϊκή τοπική αυτοδιοίκηση, δεν έχει τίποτα άλλο να κάνει από την ανατροπή αυτού του κράτους μέσα από την προλεταριακή επανάσταση.

Το ξεκαθάρισμα αυτού του ζητήματος είναι βασικό όχι μόνο από στρατηγική άποψη, αλλά και για την άμεση πολιτική των όποιων προοδευτικών δημοτικών συνδυασμών.

Για να μην κοροϊδεύουν τον λαό, τάζοντας λαγούς με πετραχείλια, και να γεμίζουν με ρεφορμιστικές αυταπάτες τις μάζες.

Η δικιά μας συμμετοχή σε δημοτικούς συνδυασμούς είναι ένα συγκεκριμένο βήμα που το χρησιμοποιούμε για την άνοδο της ταξικής πάλης. Τόσο συνολικά στη χώρα, όσο και τοπικά σε επιμέρους μέτωπα.

Κύριος εχθρός σε αυτή τη δημοτική πάλη δεν είναι άλλος από τις πιο σάπιες πλευρές της κρατικής εξουσίας που ο σοσιαλφασισμός έχει στήσει στους δήμους, η τρομακτική διαφθορά της ψευτοαριστεράς, που στηρίχτηκε ταξικά στα πιο ψηλά

μικροαστικά στρώματα των γειτονιών. Όσο μάλιστα οι γειτονιές αυτές είχαν πιο ψηλή εργατική σύνθεση, τόσο κυριάρχησε ενάντια στους εργάτες αυτό το διεφθαρμένο κρατικό-δημοτικό έκτρομα.

Ένας λαϊκός δημοτικός συνδυασμός πρέπει να βλέπει βέβαια τα προβλήματα του δήμου του ενταγμένα μέσα στα συνολικότερα προβλήματα της χώρας.

Πρέπει επίσης να οργανώνει τις τοπικές δυνάμεις του λαού για να παλεύουν αυτά τα αιτήματα και να προωθή λαϊκές μορφές αυτοοργάνωσης και δράσης όσο είναι δυνατόν, και για την επίλυση τους, αλλά δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάει ότι το τοπικό δένεται με το γενικό και το υπηρετεί. Πρέπει λοιπόν, ο λαός να σπάει τα σύνορα του δήμου του και τις "βλακειές" όπως τις χαρακτήριζε ο Λένιν, περί "τοπικών κοινωνιών" και να προωθή μια ταξική πολιτική υπερασπίζοντας τα γενικά συμφέροντα του προλεταριάτου και της φτωχολογίας.

Να προβάλλει την ενότητα των εργατών και του λαού με τους γύρω δήμους, με την πόλη, με ολόκληρη τη χώρα, και να προωθή τα τοπικά αιτήματα σαν εξειδίκευση των γενικών.

Αυτό μπορεί να γίνει μόνο μέσα από ενιαία αιτήματα του δημοτικού κινήματος του λαού, και μέσα από ενιαίους αγώνες κό-

ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑ**Η ΟΑΚΚΕ υποστηρίζει τον Συνδυασμό
"ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ"**

Η ΟΑΚΚΕ υποστηρίζει στη Δραπετσώνα τον δημοτικό συνδυασμό "Δημοτική Ενότητα", με υποψήφιο δήμαρχο τον Αντώνη Μήλτσο.

Ο Συνδυασμός αυτός δεν είναι ένας συνδυασμός της ΟΑΚΚΕ, ένας συνδυασμός δηλαδή που βρίσκεται κάτω από την καθοδήγηση της οργάνωσης.

Η "Δημοτική Ενότητα" είναι ένα πλατύ δημοκρατικό σχήμα της γειτονιάς, βασικά μέσα από δυνάμεις της Κίνησης του Χατζόπουλου. Μιας σημαντικής αριστερής-δημοκρατικής προσωπικότητας στη Δραπετσώνα, που δυστυχώς δεν ζει πια.

Η ΟΑΚΚΕ συμμετέχει σε αυτόν τον συνδυασμό με υποψήφιο δημοτικό σύμβουλο τον σ. Γ. Νικολόπουλο.

Η οργάνωση σε αυτή την περίοδο δίνει στη Δραπετσώνα μαζί με τους εργατές των Λιπασμάτων μια σημαντική πάλη για το κράτημα και τον εκσυγχρονισμό του εργοστασίου. Στις δημοτικές εκλογές η πάλη αυτή από τη μεριά των εχθρών της βιομηχανίας θα κορυφωθεί. Ήδη όπως γράφουμε σε άλλο άρθρο, η επίθεση αυτή ξεκίνησε από τη μεριά του σημερινού δήμαρχου Χρονόπουλου.

Το "αίτημα" για το άμεσο κλείσιμο των Λιπασμάτων θα βρίσκεται στην πρώτη γραμμή του προγράμματος, όλων των δημοτικών συνδυασμών. Αυτό δηλαδή θα γίνεται όχι μόνο από τον Χρονόπουλο, που εξασφάλισε την υποστήριξη του σαμποταριστή Λαλιώτη και όπως φαίνεται και του φανατικού στο κλείσιμο του εργοστασίου ΣΥΝ αλλά και από τον συνδυασμό της Ν.Δ και βέβαια από τον συνδυασμό του ψευτοΚΚΕ.

Γίνεται έτσι σαφές, ότι σε αυτή την περίοδο το σύνολο των πολιτικών δυνάμεων στη Δραπετσώνα με τη συνδρομή διαφόρων αναχρονιστικών "οικολογικών" ρευμάτων, θα δυναμώσει σε τεράστιο βαθμό την αντιβιομηχανική προπαγάνδα, με στόχο να ανατρέψει τους θετικούς συσχετισμούς μέσα στο λαό, που έχει δημιουργήσει με τη δράση της, εδώ περίπου και ένα χρόνο η Επιτροπή για τη Σωτηρία των Λιπασμάτων.

Η πάλη για την υπεράσπιση του εργοστασίου πρέπει με κάθε τρόπο να συνεχιστεί και μέσα από τη μάχη των δημοτικών εκλογών, για την ανατροπή αυτής της επίθεσης.

Αυτός είναι ο βασικός λόγος που η ΟΑΚΚΕ υποστηρίζει και συμμετέχει στον συνδυασμό "Δημοτική Ενότητα". Γιατί ο συνδυασμός αυτός είναι ο μόνος που υποστηρίζει τη λειτουργία και τον εκσυγχρονισμό των Λιπασμάτων.

Η ΟΑΚΚΕ έχει καθήκον να δυναμώσει αυτή την εργατική αναπτυξιακή πλευρά του συνδυασμού και να τον πλαισιώσει με εργάτες και συνδικαλιστές μέσα από τα Λιπάσματα, αλλά και από άλλους βιομηχανικούς χώρους που δίνουν σήμερα τη μάχη της ανάπτυξης κόντρα στη γραμμή του αντιβιομηχανικού μεσαίωνα των ρωσόδουλων δυνάμεων.

Από την άλλη πλευρά, πρέπει να βοηθήσει τον συνδυασμό για να δυναμώσει τη λαϊκή-δημοκρατική του πάλη, ενάντια στη διαφθορά και το κομματικό ρουσφέτι το οποίο έχει σήμερα αναδειχτεί σε κύρια πολιτική ιδιαίτερα της ψευτοαριστεράς.

Δημοσιεύουμε παρακάτω τη διακήρυξη του Συνδυασμού:

« Αγαπητοί φίλες-φίλοι,

Είναι γνωστό σε όλους σας πως κάτω από τη διοίκηση του κ. Χρονόπουλου και των συνεργατών του, ο Δήμος έχει γίνει έρμαιο σε οικονομικά και παραπολιτικά

συμφέροντα, που τον λυμαίνονται και τον χρησιμοποιούν για ρουσφέτια, διαρροή και σπατάλη του δημοτικού πλούτου.

Με απειλές και ψέμματα, η διοίκηση, οι δημοτικοί θεσμοί και τα δημοτικά έσοδα εξυπηρετούν και διοχετεύονται σε ένα στενό κύκλο ημετέρων, ενώ στους απλούς δημότες και στη Δραπετσώνα απομένει η ομηρία, ο εκμαυλισμός, η αναληψία, ο εκβιασμός, η μιζέρια, η αδιαφορία και η εκμετάλλευση.

Αυτά τα ιδιοτελή κυκλώματα, που έχουν προγράψει τη Δραπετσώνα σαν χώρο όλων των αποβλήτων, που αφήνουν αναξιοποίητους τους προνομιακούς μας χώρους και την προοδευτική πολιτιστική μας κληρονομιά, που φυλακίζουν ή αποδίδουν στην κερδοσκοπία τα πάρκα, τους δημόσιους χώρους και εγκαταλείπουν κάθε κοινοφελή υποδομή, είναι η αιτία της γκρίζας εποχής που ζούμε.

Αυτά τα αδιάστακτα συμφέροντα που εκπροσωπούνται από τον κ. Χρονόπουλο και τους συνεργάτες του εγκατέστησαν το Συγκοινωνιών, έφεραν τις φυλακές, ευνόησαν τα κακόφημα μαγαζιά, ενώ δημαγωγούσαν για δήθεν βελτίωση της ποιότητας ζωής του τόπου.

Αλλά μόνο χάρις στις έγκαιρες κινητοποιήσεις των συνδημοτών μας, μετά βίας

γλύτωσαν προσωρινά τον βιασμό, την εγκατάλειψη ή την καταστροφή το Καστράκι, ο αρχαιολογικός χώρος, το πάρκο "Ηλίας Ηλιού", η πεζογέφυρα και ο σταθμός του Λαρισαϊκού.

Η υποβάθμιση στην περιοχή των Λιπασμάτων, ο ανολοκλήρωτος παραλιακός δρόμος, οι ά-

θλιες πολυκατοικίες του Αγίου Διονυσίου, οι κατοχικοί κεντρικοί μας δρόμοι, η περιθωριοποίηση και η εξαθλίωση των μειονοτικών, είναι δείγματα και συνέπεια της ανικανότητας, της αδιαφορίας, αλλά κύρια της διαρπαγής και της σπατάλης που επικρατεί στη δημοτική μας αρχή.

Γνωρίζουμε πως η απαλλαγή του Δήμου από τα παραπάνω κυκλώματα είναι δύσκολη και επιπλέον δεν φτάνει. Πρέπει και η διάδοχος κατάσταση να είναι αξιόπιστη, φερέγγυα και δημοκρατική. Να είναι σεβαστή, να στηρίζεται στους δημότες, να είναι αποφασισμένη, να αγαπάει τον τόπο και να έχει όραμα.

Να συνδυάζει τη βιομηχανική δραστηριότητα (παραγωγική-μεταφορική) Λιπάσματα - Λιμάνι κ.λπ με τις καλύτερες περιβαλλοντικές-τεχνολογικές προϋποθέσεις, που θα μας δίνουν σήμερα οι τεχνολογικές-επιστημονικές εξελίξεις.

Να συνδυάσουμε τον εργατικό και λιμανίσιο χαρακτήρα της Δραπετσώνας με ένα αναβαθμισμένο επίπεδο ζωής και περιβάλλοντος.

Οι άλλοι συνδυασμοί που θα κατέβουν σε αυτές τις δημοτικές εκλογές έχουν άλλοι σε λιγότερο, άλλοι σε περισσότερο βαθμό, ευνοήσει αντικειμενικά τις επιλογές του Χρονόπουλου και δεν μας έπεισαν για την ποιοτική τους διαφορά.

Αγαπητοί φίλες-φίλοι,

Με γνώση αυτών των δυσκολιών, επιδιώξαμε στο παρελθόν και πρόσφατα ευρύτερη ενότητα, αλλά δεν τα καταφέραμε. Το πιστεύουμε για το μέλλον.

Παρά ταύτα πήραμε την πρωτοβουλία να συστήσουμε τοπική κίνηση που την ονομάσαμε ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ με επικεφαλής τον Αντώνη Μήλτσο για να διαμορφώσουμε μια έτοιμη επιδοφόρα, ενωτική πρόταση και προοπτική για την πόλη μας.

Αυτή η προσπάθεια πρώτα από όλα, επισημαίνει το σημερινό πολιτικό αδιέξοδο για τα συμφέροντα και τις ανάγκες της Δραπετσώνας.

Θέλουμε να συσπειρώσουμε και να ενώσουμε τους δημότες μας, να κατοχυρώσουμε τη διαφάνεια, την εμπιστοσύνη και τη δημοκρατία στον τόπο μας, να επαναφέρουμε την παλιά ζεστασιά και το νοικοκυριό σε μια σύγχρονη Δραπετσώνα.

Να εκφράσουμε ότι καλύτερο έχουν αφήσει σαν παρακαταθήκη, οι αγωνιστικές και δημοκρατικές Δημαρχίες, που πραγματικά υπηρέτησαν το Λαό από τον Δημήτρη Μισαηλίδη μέχρι τον Νίκο Χατζόπουλο.

Σας καλούμε να συμβάλλεται

στην προσπάθειά μας, ώστε με τη συμπράξη και τη συμμετοχή σας, να διασφαλιστεί ο φιλολαϊκός χαρακτήρας της Κίνησης, που θα επιτρέψει στην πόλη να ελπίζει.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

Λιπάσματα. Δήμος, Τοπικοί φορείς και το Σωματείο των εργαζομένων να βρουν τη χρυσή τομή, έτσι ώστε το εργοστάσιο που επηρεάζει 300 στρέμματα να περιοριστεί και να λειτούργησει με αντιρρυπαντική τεχνολογία στα 120 στρέμματα που του χρειάζονται, όπως προβλέπει η συμφωνία του 1993. Ο υπόλοιπος χώρος να αποδοθεί για άμεση ανάπτυξη με κυρίαρχη την πρωτοβουλία και τον έλεγχο του κοινωνικού τομέα.

Μέσα από την παραπάνω θέση διασφαλίζονται οι εργαζόμενοι και σχηματίζεται η αναγκαία κοινωνική συμμαχία που χρειάζεται για να κινηθούν και να καθοριστούν οι εξελίξεις στην περιοχή και η τύχη του εργοστασίου στο τέλος της τετραετίας.

Αναβάθμιση της περιοχής των πρώην "Βούρλων".

α. Απομάκρυνση της υπηρεσίας Συγκοινωνιών.

β. Δημιουργία ευρύτατου πάρκου απαλλοτριώνοντας και τον πάρκιν Κολοβού.

γ. Πεζόδρομος επί της Μ. Μπότσαρη.

- Όλη η μετόπη από την πεζογέφυρα Αγίου Διονυσίου και κατά μήκος των γραμμών του ΟΣΕ να γίνει ένα τεράστιο ανοιχτό δημοτικό και αρχαιολογικό πάρκο με φτηνές υπηρεσίες αναψυχής.

- Εξωραϊσμός και υποδομές πεζοδρομήσεις, αίθρια κ.λπ για να

υπηρετηθεί η εμπορικότητα και η αισθητική της περι του ΡΕΞ αγοράς.

- Ανάπλαση των προσφυγικών πολυκατοικιών Αγίου Διονυσίου και Αναλήψεως.

- Εξωραϊσμός και υποδομές για να αυξηθεί η αισθητική, και η εμπορικότητα της Βενιζέλου, Εθνικής Αντιστάσεως και Αγίου Παντελεήμονος.

- Απαλλαγή της Αριστοτέλους από το κυκλοφοριακό βάρος και μέτρα προστασίας της Σωκράτους (ευρύτερη πεζοδρομηση και διακοσμητικές-προστατευτικές κατασκευές, φωτισμό, σήμανση κ.λπ)

- Αξιοποίηση του όρου Δραπετσώνας και του Γυψάδικου για πολιτιστικές, αλιευτικές, ναυαθλητικές δραστηριότητες και αναψυχής.

- Πλήρης κοινωνική ενσωμάτωση των μειονοτικών, ίσα δικαιώματα για ίσες υποχρεώσεις.

- Ανατροπή της μικρόψυχης αντιμετώπισης του πολιτιστικού και αθλητικού μας

μαρασμού.

- Μεγάλη παρέμβαση και αύξηση στις κοινωνικές παροχές και υπηρεσίες.

- Αντιμετώπιση της οξυτάτης ανεργίας που ξεπερνάει το 20%, με έμφαση στη νεολαία.

- Κατάργηση της φορομπηχτικής πολιτικής και αναζήτηση νέων εσόδων από την Κεντρική Διοίκηση και αξιοποίηση των οικονομικών κονδυλίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το συμφέρον του λαού της Δραπετσώνας.

- Πλήρες πάγωμα των δημοτικών τελών μέσα στην τετραετία.

- Διαφάνεια και δημοκρατία στη διοίκηση και στη διαχείριση του δημοτικού χρήματος.

Δραπετσώνα Ιούνης 1998»

ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

συνέχεια από τη σελ. 4

ντρα στον απομονωτισμό και τον τοπικισμό.

Παλλαϊκά αιτήματα, όπως η πάλη για την υπεράσπιση της ειρήνης, της δημοκρατίας, της ανάπτυξης και του ψωμιού είναι βασικά ζητήματα μιας λαϊκής δημοτικής πολιτικής, που βλέπει σαν κεντρικό ζήτημα την άνοδο της συνείδησης του λαού του δήμου της στη συνολική δημοκρατική πάλη στη χώρα.

Σε ό,τι αφορά το ζήτημα των έργων, που προβάλλεται σαν το κύριο κριτήριο για την ικανότητα και την προοδευτικότητα των δημοτικών συνδυασμών, δε νομίζουμε ότι αυτό αποτελεί κριτήριο.

Όσο οι δήμοι φωνάζουν για έργα, τόσο συνήθως πιο μεγάλες υποδομές στο χώρο αναπαραγωγής της εργατικής δύναμης είναι δουλειές του κράτους, και από εκεί πρέπει να απαιτήσει το προλεταριάτο τέτοια έργα. Στο βαθμό που οι Δήμοι σαν μέρος του κράτους εκτελούν τέτοια έργα, από εκεί πρέπει να είναι η απαίτηση.

Ταυτόχρονα η πάλη για τη διαφάνεια στην εκτέλεση τέτοιων έργων είναι βασικό ζήτημα δημοκρατίας, αλλά και εκπαίδευσης του προλεταριάτου για τον συνολικό έλεγχο στη χώρα και σε όλους τους τομείς.

Μέσα από αυτούς τους βασικούς άξονες η ΟΑΚΚΕ θα δώσει τη μάχη των δημοτικών εκλογών.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΚΑΛΥΨΗ ΤΗΣ "ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ" ΑΠΟ ΝΑΡ, ΨΕΥΤΟΚΚΕ ΚΑΙ ΣΥΝ

Είχαμε αναφερθεί στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας στην πολιτική κάλυψη που έδωσαν το ψευτοΚΚΕ και το ΝΑΡ στη ναζιστική "Χρυσή Αυγή". Αυτά τα κόμματα χρησιμοποίησαν τη βία των ναζιστών μόνο για να φτάσουν στα ΜΑΤ και την κυβέρνηση και να τους φορτώσουν το "κυβερνητικό παρακράτος". Χρέωσαν δηλ. τη "Χρυσή Αυγή" στο Σημίτη και το Ρωμαίο. Όμως, όταν αυτή η γραμμή της ταυτόχρονης συγκάλυψης και χρησιμοποίησης των ναζι χρεωκόπησε από τα ίδια τα γεγονότα, άλλαξαν στάση και εμφάνισαν τη δολοφονική συμμορία σα φυσικό αυτουργό και την κυβέρνηση σαν ηθικό αυτουργό.

Έτσι, φτάσαμε στη μήνυση ενάντια στο ναζιστή Π. Ανδρουτσόπουλο από τα μέλη του ΝΑΡ. Είχαμε στη συνέχεια τη συνέντευξη Τύπου (10 Ιούνη), της "Επιτροπής Αλληλεγγύης στο κίνημα και τους αγωνιστές -για την καταδίκη της κρατικής καταστολής", επιτροπή που έφτιαξε το ΝΑΡ. Εκεί το μέλος της Π.Γ. του Συνασπισμού και της Επιτροπής, Λαφαζάνης, κατηγορήσε την ηγεσία της Αστυνομίας, δηλ. το Ρωμαίο, ότι καλύπτει τη "Χρ. Αυγή" γιατί δεν θέλει να αποκαλυφθούν οι σχέσεις της με την Αστυνομία. Αυτή η τοποθέτηση παραμένει στη θέση ότι η Αστυνομία έβαλε τους ναζιστές να χτυπήσουν τον Κουσουρή με τη διαφορά ότι βάζει πια λίγο και ζήτημα "Χρ. Αυγής".

Το ΝΑΡ, το ψευτοΚΚΕ και ο ΣΥΝ ποτέ όμως δεν έβαλαν ζήτημα νομιμότητας της ναζιστικής συμμορίας γιατί τότε θα υποχρεώνονταν από τα πράγματα να φθάσουν στην αποκάλυψη της πολιτικής της γραμμής. Θα υποχρεώνονταν, δηλαδή, να αποκαλύψουν τον αντιευρωπαϊσμό, τον αντιαμερικανισμό, την υποστήριξη των λεγόμενων "ταξικών κινημάτων" και ιδιαίτερα τη ρωσοφιλία. Έτσι όμως, θα έβγαине η πολιτική ταύτισή τους με τη "Χρ. Αυγή", δηλαδή η ανατροπή όλης

της επιχειρηματολογίας τους. Τότε, το "παρακράτος" θα χρεωνόταν στο σοσιαλφασισμό και η δολοφονική επίθεση ενάντια στον Κουσουρή θα φάνταζε περίεργα ύποπτη. Όσο ύποπτη τουλάχιστον ήταν και η δήλωση του θύματος στα ΝΕΑ, ΣΤΙΣ 25/6. Είπε εκεί ο Κουσουρή: "Αυτοί, λογικά είχαν πάρει εντολή -αυτή είναι η γνώμη μου- από την Αστυνομία. Και αυτό γιατί εμείς δεν είχαμε καμία επαφή με ακροδεξιές οργανώσεις. Και ως πολιτικός χώρος, και ως φοιτητής, και ως μέλος του Συλλόγου μου, και ως μέλος του Εθνικού Συμβουλίου της ΕΦΕΕ, δεν είχαμε καμία σχέση ούτε εχθρική, ούτε φιλική". Αυτή η δήλωση-σκάνδαλο αποτελεί ταυτόχρονα συγκάλυψη και ψέμμα. Γιατί τόσο το ΝΑΡ, όσο και το μέλος του, γνωρίζουν ότι στις 30 Απρίλη 1997, μία ομάδα τραμπουκών της "Χρ. Αυγής", χτύπη-

σαν και τραυμάτισαν τρία μέλη του ΝΑΡ στη διασταύρωση 3ης Σεπτεμβρη και Χαλκοκονδύλη, την ώρα που κολούσαν αφίσες για τον εορτασμό της δικής τους "τρίτης Πρωτομαγιάς" (Πριν, 4 Μάη 1997). Τότε το ΝΑΡ έθασε το ζήτημα και δεν έδωσε καν ανακοίνωση Τύπου. Είχαμε εξηγήσει τότε, ότι επρόκειτο για μία επίθεση συνεταιρισμού του ΝΑΡ από τη μεριά του σοσιαλφασισμού. Η "Χρ. Αυγή" έγραψε: "Την παράσταση έκλεψε το ΚΚΕ, το οποίο μόνο του μάζεψε τον περισσότερο κόσμο σε μια εκδήλωση που θύμιζε πράγματι Εργατική Πρωτομαγιά".

Η στάση του ΝΑΡ σήμερα δείχνει πόσο πολύ το κακομαθημένο παιδί του σοσιαλφασισμού διαπαιδαγωγήθηκε και μπήκε στο σωστό δρόμο δίπλα στο ψευτοΚΚΕ και στο ΣΥΝ να πολιορκεί "τη χούντα του εκσυγχρονισμού".

**Ανακοίνωση Τύπου της Αντιναζιστικής
Πρωτοβουλίας για τη δολοφονική
επίθεση της "Χρυσής Αυγής"
ενάντια στον Κουσουρή,
μέρος της οποίας δημοσιεύτηκε στην
εφημερίδα *Ελευθεροτυπία***

Τρεις βδομάδες μετά τη δολοφονική επίθεση στον Κουσουρή που δεν υπάρχει πια καμία αμφιβολία ότι πραγματοποιήθηκε από τη "Χρυσή Αυγή", αυτή η συμμορία μένει ατιμώρητη. Την κύρια ευθύνη γι' αυτό έχουν η κυβέρνηση και όλα ανεξαιρέτα τα κοινοβουλευτικά κόμματα που επιτρέπουν τη νομιμότητά της, ενώ αυτή κατ' επανάληψη έχει βάψει τα χέρια της στο αίμα δημοκρατών πολιτών και μεταναστών.

Μόνο εδώ στη χώρα μας και πουθενά αλλού στη Δ. Ευρώπη ανοιχτοί υμνητές του Γ' Ράιχ, ρατσιστές και αντισημίτες είναι νόμιμοι. Η διάλυση τέτοιων δολοφονικών συμμοριών και η τιμωρία των μελών τους δεν μπορεί να ανατίθεται κύρια στους μεμονωμένους πολίτες που καταθέτουν σαν αυτόπτες μάρτυρες εναντίά της. Αρχή για την αστυνομική και δικαστική διαλεύκανση των εγκλημάτων τέτοιων συμμοριών είναι το να ΤΕΘΟΥΝ ΕΚΤΟΣ ΝΟΜΟΥ.

Η "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ" ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΟΥΣΟΥΡΗ

Απόλυτα σύμφωνη με τις εκτιμήσεις όλου του σοσιαλφασιστικού μπλοκ, για τη δολοφονική επίθεση στον Κουσουρή είναι η "Χρυσή Αυγή".

Σε συνέντευξη που έδωσε ο Μιχαλολιάκος στο κανάλι Τηλετώρα το προηγούμενο Σαββάτο το βράδυ, είπε πως η επίθεση είναι έργο παρακρατικών ομάδων, και πως η οργάνωση του ...καταδικάζει τους ξυλοδαρμούς, πως σέβεται τον Κουσουρή και το "ΚΚΕ" ...!

Αναφορές στο υπόμνημα της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας Από το "Αντί" και την "Εποχή"

Είχαμε σχολιάσει στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας το γεγονός ότι μετά τη δολοφονική επίθεση ενάντια στον Κουσουρή, από τους πολιτικούς φορείς, μόνο ο υπουργός Δημόσιας Τάξης Ρωμαίος, έθεσε ζήτημα νομιμότητας της ναζιστικής συμμορίας. Η ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ, λαμβάνοντας υπόψη τη θετική αυτή στάση του Ρωμαίου, κοινοποίησε στο υπουργείο Δημόσιας Τάξης το φάκελο που έχει καταθέσει στο υπουργείο Δικαιοσύνης, ο οποίος περιέχει το υπόμνημα με το αίτημα να τεθεί εκτός νόμου η "Χρ. Αυγή", νομική τεκμηρίωση και στοιχεία για το ναζιστικό της χαρακτήρα.

Το περιοδικό *ΑΝΤΙ*, 3/8/1998, στα πλαίσια αφιερώματος του για την εμφάνιση και τη δράση των νεοφασιστικών οργανώσεων στη χώρα μας, και σε άρθρο για τη δολοφονική επίθεση ενάντια στον Κουσουρή αναφέρεται στο υπόμνημα της ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ως εξής:

"Λίγες μέρες πριν από το συμβάν, η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία είχε αποστείλει φάκελο στον υπουργό Δικαιοσύνης Ευάγγελο Γιαννόπουλο - με κοινοποίηση στο πρωθυπουργικό γραφείο και

το προεδρείο της Βουλής. Ο φάκελλος περιέλαμβανε δημοσιεύματα της εφημερίδας Χρυσή Αυγή, που προπαγανδίζουν τη βία ενάντια σε αναρχικούς, κομμουνιστές, ξένους και λοιπά "μιάσματα", την Αντιρατσιστική Σύμβαση, την οποία έχει υπογράψει και η χώρα μας και κείμενο συνοδευόμενο από 300 υπογραφές με το οποίο ζητούσε να τεθεί εκτός νόμου η φασιστική οργάνωση. Φυσικά καμία διαδικασία δεν εκινήθη και τα γεγονότα ήρθαν να επιβεβαιώσουν τις καταγγελίες".

Πραγματικά καμία διαδικασία δεν έχει κινηθεί μέχρι τώρα, δύο μήνες μετά την κατάθεση του φακέλου, ενώ η δράση της "Χρυσής Αυγής" επιβεβαιώνει διαρκώς τη θέση που αρχικά είχε διατυπώσει η ΟΑΚΚΕ και στη συνέχεια υποστήριξε και προπαγάνδισε σα βασική της θέση η ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ, δηλαδή ότι για να διαφυλαχθεί η δημοκρατία πρέπει να απαγορευθεί η δράση των ναζιστών τώρα.

Επισημαίνουμε εδώ ότι ανάλογη αναφορά στα στοιχεία της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας για τη "Χρυσή Αυγή" έγινε και στην εφημερίδα *Εποχή*.

ΤΟ ΥΠΕΧΩΔΕ ΔΟΛΟΦΟΝΕΙ

Η Ελλάδα είναι η μοναδική χώρα στην Ευρώπη που παρουσιάζει μεγάλη αύξηση (ποσοστό 20%) στον αριθμό των θανατηφόρων τροχαίων δυστυχημάτων την περίοδο 1989-1995. Αυτό το αρνητικό ρεκόρ οφείλεται στην κακή ποιότητα των δρόμων. Έρευνα του Γραφείου Στατιστικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης έδειξε ότι οι ελληνικοί δρόμοι είναι οι πιο επικίνδυνοι στην Ευρώπη. Μία άλλη έρευνα που έκανε παράλληλα ο βουλευτής της Ν.Δ. Κουρής έδειξε ότι οδηγοί και επιβάτες χάνουν τη ζωή τους στους θανατηφόρους δρόμους λόγω της εγκληματικής αμέλειας του ΥΠΕΧΩΔΕ, δηλαδή του Λαλιώτη.

Το περασμένο Πάσχα το ΥΠΕΧΩΔΕ έκανε εκστρατεία για την πρόληψη των τροχαίων ατυχημάτων. Στα πλαίσια αυτής της εκστρατείας εκδόθηκε ενημερωτικό φυλλάδιο το οποίο διανεμήθηκε στους οδηγούς και περιείχε χάρτη με τα 73 σημεία-παγίδες στους δρόμους. Υποτίθεται ότι αυτός ο χάρτης έγινε ύστερα από έρευνα του ΥΠΕΧΩΔΕ, το οποίο και αναλάμβανε την ευθύνη να

προχωρήσει στα απαραίτητα έργα για την επιδιόρθωση των δρόμων.

Όμως το ΥΠΕΧΩΔΕ γνώριζε από πολύ καιρό τουλάχιστον τα μισά από τα σημεία-παγίδες, και απλά δεν έκανε τίποτα για να αποτρέψει κι άλλο αίμα. Ύστερα από ερωτήσεις του βουλευτή της Ν.Δ. για το θέμα, η Τροχαία παρέδωσε στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι το ΥΠΕΧΩΔΕ γνωρίζει, σε κάποιες περιπτώσεις εδώ και έξι χρόνια, τα 44 από τα 73 σημεία-καρμανιόλες στο εθνικό δίκτυο της χώρας. Αναφέρονται περιπτώσεις όπου το υπουργείο είχε ειδοποιηθεί εγγράφως, μέχρι και πέντε φορές, από τα κατά τόπους παραρτήματα της Τροχαίας για τα προβλήματα των δρόμων, τα οποία θα μπορούσαν, σύμφωνα με το βουλευτή, να έχουν επιδιορθωθεί μέσα σε λίγες μέρες, το πολύ εβδομάδες (*Ελεύθερος Τύπος*, 10/7/1998).

Από αντίστοιχη έρευνα που είχαν κάνει τα ΝΕΑ πριν από ένα μήνα περίπου προέκυψε ότι το 80% του συνόλου των ελληνικών οδικών δικτύων είναι χωρίς αντιολισθητικούς τάπη-

τες, ενώ οι συντελεστές ολισθηρότητας είναι τόσο αυξημένοι, που το 90% των δρόμων θα είχαν χαρακτηριστεί στο εξωτερικό επικίνδυνοι για την κυκλοφορία.

Την ίδια στιγμή οι περισσότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν μειώσει τα ποσοστά των θανατηφόρων τροχαίων σε ποσοστό μέχρι και 40%, ενώ ετοιμάζεται κοινοτική οδηγία που θα προβλέπει σημαντικές οικονομικές κυρώσεις για τις χώρες-μέλη που δεν θα μπορέσουν να περιορίσουν τα τροχαία.

Στις χαραυγές του 2000, η Ευρώπη αξιοποιεί τα τεχνικά μέσα που διαθέτει, αλλά και τους οικονομικούς πόρους που παρέχονται από το κοινοτικό ταμείο για να διασφαλίζει τη ζωή των πολιτών της. Στην Ελλάδα, ο αρμόδιος υπουργός Λαλιώτης αφήνει ανθρώπους να σφάζονται στην ασφάλτο σαν αρνιά. Δεν ελέγχει τα έργα που γίνονται και δεν προχωρεί σε επιδιορθώσεις ακόμα και όταν του γνωστοποιούνται οι ελλείψεις και τα σφάλματα. Εκτός από σαμποταριστής, είναι και δολοφόνος.

Ο ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΙΣ ΗΠΑ ΓΙΑ ΝΑ ΣΠΑΣΕΙ ΤΟΝ ΠΑΓΟ

Ο πρεσβευτής Μπέρνς, αυτό το τσιράκι του Κλίντον που, πρεσβευτής στην Τσεχοσλοβακία παλιότερα, είχε θεωρηθεί ανεπιθύμητος σαν φίλος της Ρωσίας, φρόντισε να εισάγει τον Τσοχατζόπουλο στην αμερικάνικη στρατιωτική ηγεσία και κανόνισε για αυτόν ταξίδι στην Αμερική.

Ο Τσοχατζόπουλος έχει γίνει πια για τη Ρωσία η διάδοχη λύση στην Ελλάδα. Ο σοβινιστής αυτός έχει δώσει πετυχημένες εξετάσεις στο νέο αφεντικό, τη Ρωσία, εδώ και μερικά χρόνια. Η καλύτερή του συνεισφορά είναι ότι εμποδίζει κάθε διαβαλκανική προσπάθεια συνεργασίας που επιχειρείται δίχως την άδεια της Μόσχας. Ταυτόχρονα κάνει ότι μπορεί για την εγκατάσταση των S-300 στην Κύπρο και στην Ελλάδα και έχει υιοθετήσει ακόμα και τη γραμμή της ταχτικής ύφεσης με την Τουρκία όπως τη θέλει η Μόσχα. Η πιο μεγάλη του όμως υπηρεσία στο Κρεμλίνο είναι η πολιτική του στάση στο εσωτερικό της χώρας όπου προτείνει πια συγκυβέρνηση ΠΑΣΟΚ - ψευτοΚΚΕ, συναντιέται με την Παπαρήγα και έχει γίνει στενός συνομιλητής του Λαλιώτη.

Έτσι ο ρωσόφιλος Κλίντον και το τσιράκι του Μπέρνς ετοίμασαν το ταξίδι του στις ΗΠΑ για να τον κάνουν συμπαθή στην αμερικάνικη στρατιωτική ελίτ και να διώξουν από πάνω του την κατηγορία του σοβινιστή.

Πραγματικά αυτός ο άθλιος τα πήγε πολύ καλά γιατί χρειάστηκε να δώσει εξετάσεις μόνο σε ένα ζήτημα. Στις σχέσεις του με τον Μιλόσεβιτς. Αυτός λοιπόν ο άνθρωπος που χειροκροτούσε τον Μιλόσεβιτς όταν αυτός έσφαζε γυναίκοπαιδα στη Βοσνία, διαβεβαίωσε τους αμερικάνους για το πόσο τώρα είναι αντίθετος με αυτόν.

Αυτό χαροποίησε τους συνομιλητές του που αρχίζουν να τον μετράνε για φίλο τους. Στην πραγματικότητα ο άνθρωπος έγινε ένας συνεπής ρωσόφιλος δηλαδή ένας πολύ πιο βαθύς και στρατηγικός τους εχθρός από ότι ο παλιός θλιβερός εθνικιστής αυτοδυναμικός Τσοχατζόπουλος.

Αυτά είναι τα πλεονεκτήματα της ρώσικης γραμμής, να συνεργάζεται δήθεν με τις ΗΠΑ για τη "διεθνή τάξη", δηλαδή ενάντια στους τριτοκοσμικούς εθνικιστές, κερδίζοντας από αυτή τη συναλλαγή σχεδόν τα πάντα. Έτσι κατοχυρώνει τον ρωσόφιλο Τσοχατζόπουλο σαν διάδοχη δύναμη στο ΠΑΣΟΚ την ώρα που ο ευρωπαϊός Σημίτης συγκρούεται όλο και περισσότερο με τις ΗΠΑ λόγω της ελληνοτουρκικής έντασης στην προσπάθειά του να εξασφαλίζει την ανοχή των σοβινιστών.

ΑΝΤΙΤΟΥΡΚΙΚΟ ΡΟΚ Ο σοβινισμός μεγαλώνει στη νεολαία;

Το ροκ φεστιβάλ που έγινε μέσα στο κατακαλόκαιρο στην παραλία της Φρεαττύδας, είχε μεγάλη συμμετοχή από νέους. Θα περίμενε κανείς σε ένα τέτοιο φεστιβάλ να συναντήσει νέους με मुαλά ανοιχτά, προοδευτικά ενάντια στο συντηρητισμό και το μεσαιωνικό σκοτάδι που κάνει ανησυχητική την εμφάνιση του στη χώρα μας. Αντίθετα διαπιστώσαμε ότι το μεσαιωνικό σκοτάδι έχει τυλίξει και τη νεολαία και μάλιστα τη "ροκ νεολαία". Αυτό συμβαίνει γιατί το ελληνικό ροκ όπως και κάθε μορφή καλλιτεχνικής έκφρασης στη χώρα μας, σε συντριπτικά μεγάλο ποσοστό, είναι βουτηγμένο μέσα στο σοβινισμό, τον αντιευρωπαϊσμό και την καθυστέρηση.

Διαβάζουμε στην *Ελευθεροτυπία* (15/7/98): "*Με μπουκάλια, κέρματα και χυδαίες χειρονομίες αποχαιρέτησαν τη Νατάσα Άτλας και τους μουσικούς της οι "Ελληναράδες" - "έξω Τουρκάλα" ήταν μία από τις ιαχές"* - του *Rockwave Festival*, τη Δευτέρα. *Η ντίβα, που τα κομμάτια της έχουν κοπιάρει όλες οι επίδοξες βασίλισσες της νύχτας κάνοντας τα αγνώριστα (βλέπε Νατάσα Θεοδωρίδου), απαξίωσε να ασχοληθεί με το ευγενές κοινό. Όπως μας είπε στα παρασκήνια, το πρόβλημα ήταν της διοργάνωσης που είχε τη φαινή ιδέα να στριμώξει μία έθνικ τραγουδίστρια ανάμεσα σε ελληνικά ροκ -λέμε τώρα- συγκροτήματα. Το μόνο που είπε για το κοινό ήταν ότι οι Έλληνες δεν ξέρουν τις ρίζες της μουσικής τους"* (η υπογράμμιση δική μας).

Πρέπει να ντρεπόμαστε σαν έθνος και σα χώρα για τέτοιες ρατσιστικές συμπεριφορές.

Ήταν πολύ ευγενική η τραγουδίστρια που απέδωσε το πρόβλημα στη διοργάνωση. Στην πραγματικότητα το πρόβλημα είναι η υστερική αντιτουρκική πολιτική του ελληνικού κράτους, των πολιτικών κομμάτων, της λεγόμενης αριστεράς κ.λπ.

Φεύγει πάνω από τα Λιπάσματα η απειλή του Λαλιώτη με το 2004

Ανακοινώθηκαν στον Τύπο οι τελικές αποφάσεις για τη χωροθέτηση των ολυμπιακών έργων, από την οργανωτική επιτροπή και από μέλη της διυπουργικής επιτροπής.

Σύμφωνα με αυτές, οι εγκαταστάσεις για τους αγώνες της τοξοβολίας, της πάλης και της πυμαγχίας, από το Φαληρικό δέλτα που ήταν αρχικά προγραμματισμένες, μεταφέρονται στον Ασπρόπυργο.

Η απόφαση, χωρίς να ξέρουμε τι σημαίνει για την ίδια την Ολυμπιάδα και τη βιομηχανία του Ασπρόπυργου, είναι πολύ σημαντική για το παρόν και το μέλλον του εργοστασίου των Λιπασμάτων στη Δραπετσώνα. Γιατί εδώ και καιρό η Επιτροπή του Πολυτεχνείου με επικεφαλής τον Μπελαβίλα του ΣΥΝ, μαζί με διάφορες "οικολογικές" οργανώσεις και το Δήμο της Δραπετσώνας, πίεζαν με στόχο οι ε-

γκαταστάσεις αυτές να γίνουν στο χώρο του εργοστασίου των Λιπασμάτων.

Είναι χαρακτηριστικό το παρακάτω απόσπασμα από πρόταση ψηφίσματος του Δήμου Δραπετσώνας:

«...Επιθυμούμε να κλείσει το εργοστάσιο εδώ και τώρα, με ταυτόχρονη λήψη μέτρων προστασίας των εργαζομένων σε αυτό. Σε κάθε περίπτωση, πρέπει άμεσα να σταματήσει η παραγωγή και σε ένα χρόνο το πολύ να σταματήσει και κάθε άλλη δραστηριότητα εκεί, ακόμα και για διακίνηση-συσκευασία προϊόντων.

Επιθυμούμε να χωροθετηθούν ολυμπιακές εγκαταστάσεις στην περιοχή (1-2 γήπεδα) και το γεγονός αυτό να συνδυαστεί με μέτρα εξωραϊσμού και υποδομών, έτσι ώστε να ξεκινήσει με τον τρόπο αυτό έμπρακτα η ανάπλαση.

Ζητάμε από την κυβέρνηση και την Ολυμπιακή Επι-

τροπή να δράσουν άμεσα ώστε να μη χαθεί αυτή η ευκαιρία για τον Πειραιά, για την Ανάπτυξη, για τους Αγώνες του 2004».

Δυστυχώς όμως για τις σαμποταριστικές-αντιβιομηχανικές δυνάμεις, ο αποκλεισμός των Λιπασμάτων για την Ολυμπιάδα είναι ένα χτύπημα γι' αυτούς και δίνει μια σημαντική ανάσα στο εργοστάσιο για να μπορέσει να εκσυγχρονιστεί και να αναπτυχθεί παραπέρα.

Αυτή η απόφαση όμως δεν σημαίνει ότι είναι και οριστική γιατί υπάρχει η δυνατότητα ενστάσεων στο Συμβούλιο Επικρατείας.

Όμως κάτι τέτοιο δεν πρόκειται να περάσει εύκολα, γιατί θα βρει αντιμετώπιση το εργατικό κίνημα του εργοστασίου, μαζί με τον εργαζόμενο λαό της Δραπετσώνας.

ΠΩΣ ΟΡΓΑΝΩΝΕΤΑΙ Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΟ ΚΟΣΣΟΒΟ

Με την παρουσία των διεθνών παρατηρητών στο Κόσσοβο η νέα αυτή ανοιχτή βαλκανική πληγή μπαίνει σε νέα φάση. Από δω και μπρος το Κόσσοβο αρχίζει να μπαίνει κάτω από καθεστώς διεθνούς προτεκτοράτου και να ξεκόβεται από τη σέρβικη κυριαρχία.

Όπως παντού στις βαλκανικές κρίσεις, έτσι και δω ο μεγάλος κερδισμένος είναι η Ρωσία. Οι ρώσοι παρατηρητές στο Κόσσοβο περπατάνε δίπλα στους αμερικανούς, αλλά με μία διαφορά. Οι Ρώσοι βρίσκονται όχι μόνο μέσα στο Κόσσοβο, αλλά και μέσα στη Σερβία, ενώ οι Αμερικάνοι είναι ο ανοιχτός κύριος εχθρός της Σερβίας.

Θα μπορούσε βέβαια κανείς να αντιτείνει ότι οι Αμερικάνοι έχουν την αντίστοιχη φιλική σχέση με την Αλβανία. Όμως, όπως έχουμε διαπιστώσει από το αντιΜπερίσα πραξικόπημα του αλβανικού νότου του 97, το αληθινό αφεντικό του καθεστώτος Φάτος Νάνο είναι η Ρωσία.

Άλλωστε η Ρωσία παίζει και σαν φίλος της Αλβανίας στο Κόσσοβο με δύο τρόπους. Ο ένας είναι η υποστήριξη που δίνει στον υποτιθέμενο μετριοπαθή Ρουγκόβα σε βάρος του "σκληρού" Απελευθερωτικού Στρατού (του ΑΣΚ), και ο άλλος είναι η υποστήριξη που δίνει στο Κόσσοβο η φιλωρώσικη και αντιΜιλόσεβιτς κλίκα Τζουγκάνοβιτς, η οποία σήμερα κυριαρχεί στο Μαυροβούνι. Το καθεστώς του Μαυροβούνιου λειτουργεί σήμερα σαν μετόπισθεν των Αλβανών του Κόσσοβου, τουλάχιστον στο επίπεδο της πολιτικής υποστήριξης των προσφύγων (Μονδε 7 Ιούλη). Αυτή η τελευταία ταχτική δεν είναι πρωτοφανής για τους νεοτσαρικούς. Το ίδιο έκαναν και στη Βοσνία, όπου επειδή έπαιξαν το φίλο της Σερβίας και δεν μπορούσαν να επέμβουν απ' ευθείας και υπέρ των μουσουλμάνων, επένεβαν να υπέρ τους μέσω Ιράν. Έτσι κατάφεραν να δηλητηριάσουν με τον ισλαμοφασισμό και αυτό το πιο δημοκρατικό κίνημα μέσα στα Βαλκάνια.

Αυτή η πολλαπλή συμμετοχή και η είσοδος σε όλες τις πλευρές μιας διένεξης δίνει αυτή την μοναδική αποτελεσματικότητα στη ρώσικη διπλωματία.

Στην περίπτωση του Κόσσοβου, αυτή η αποτελεσματικότητα πολλαπλασιάζεται εξ αιτίας της σταθερής υποστήριξης που δίνει η προεδρία Κλίντον στα ρώσικα σχέδια, αλλά και εξ αιτίας της ελεεινής, δίχως αρχές και καιροσκοπικής πο-

λιτικής της Ευρ. Ένωσης, που συνίσταται γενικά στο να ακολουθεί δουλικά τις δύο υπερδυνάμεις για να αποφύγει μια δικιά της επώδυνη εμπλοκή.

Η διπλωματία Κλίντον στο Κόσσοβο συνίσταται στο να ενθαρρύνει τις αποσχιστικές διαθέσεις των Αλβανών σοβινιστών και ταυτόχρονα να επιτρέπει στη Ρωσία να παριστάνει τον μοναδικό φίλο του Μιλόσεβιτς και της Σερβίας. Με αυτό τον τρόπο η Ρωσία καταφέρνει να βάζει το πόδι της στη Σερβία και να εξουδετερώνει σταδιακά τις αντιστάσεις του σέρβου σοβινιστή Μιλόσεβιτς.

Δίχως την απειλή απώλειας του Κόσσοβου η Σερβία δεν είναι δυνατό να υποταχθεί στους νέους Τσάρους. Οι Ρώσοι ήδη χαρακτηρίζουν τον Μιλόσεβιτς "τέρας αχαριστίας" επειδή περίμεναν ότι θα τον έβαζαν στο χέρι μέσα από το βοσνιακό. Και επειδή απέτυχαν, τον εκβιάζουν τώρα μέσω του Κόσσοβου. Προηγούμενα έχουν καταφέρει να τον περικυκλώσουν μέσω του Τζουγκάνοβιτς στο Μαυροβούνι και της φασίστριας Πλάβιτς στη σερβοκρατούμενη Βοσνία.

Όλη αυτή η διαδικασία περικύκλωσης πραγματοποιείται μόνο χάρη στη βοήθεια του Κλίντον και των αποβλακωμένων αμερικάνων και ευρωπαίων. Όλοι αυτοί υποστηρίζουν το πιόνι που κάθε φορά κουνάει η Μόσχα ενάντια στο Μιλόσεβιτς σαν δικό τους πιόνι. Γιατί θεωρούν ότι ο κύριος εχθρός τους στα Βαλκάνια είναι οι βαλκάνιοι εθνικιστές, και πιο ειδικά ο Μιλόσεβιτς, και όχι το Κρεμλίνο (τα ίδια ακριβώς κάνουν και στον Περσικό στην περίπτωση του Ιράκ). Έτσι υποστηρίζουν με πάθος τον Τζουγκάνοβιτς που ξημεροβραδιάζεται στη Μόσχα και ξεχνάνε μονομιάς τι τέρας είναι αυτή η Πλάβιτς, μόνο και μόνο επειδή ξαφνικά τα βάζει με τον Μιλόσεβιτς.

Με το Κόσσοβο γίνονται ακόμα πιο άθλιοι για λογαριασμό της Μόσχας.

Συμμαχούν λοιπόν με τον αλβανικό εθνικισμό, που θέλει την απόσχιση του Κόσσοβου, δηλαδή τον διαμελισμό της Σερβίας, μιας και αυτό θα αδυνατίσει τον κύριο εχθρό τους Μιλόσεβιτς, ακόμα και την ώρα που ο Μιλόσεβιτς προσανατολίζεται προς το ΝΑΤΟ, προσπαθώντας να απαλλαχτεί από τον συνθλιπτικό εναγκαλισμό της Μόσχας. Υποστηρίζοντας τους αλβανούς σοβινιστές στο Κόσσοβο ενάντια στον Μιλόσεβιτς καμώνονται πως κάνουν το ίδιο που έκαναν όταν υποστήριζαν τους Βόσνιους ε-

νάντια στους Σέρβους. Όμως κάνουν ακριβώς το αντίθετο.

Γιατί στην περίπτωση της Βοσνίας ένα ανεξάρτητο και κυρίαρχο κράτος δέχτηκε διαμελιστική επίθεση από ένα άλλο κράτος, τη Σερβία, η οποία αξιοποίησε μια εθνική μειονότητα, τη σέρβικη, για να ακρωτηριάσει αυτή τη χώρα και να μεγαλώσει το δικό της έδαφος.

Στην περίπτωση του Κόσσοβου το ανεξάρτητο και κυρίαρχο κράτος είναι τώρα η Σερβία, η οποία δέχεται μια διαμελιστική επίθεση από ένα άλλο κράτος, την Αλβανία, η οποία με τη σειρά της αξιοποιεί μια εθνική μειονότητα, την αλβανική, για να ακρωτηριάσει τη Σερβία και να μεγαλώσει το δικό της έδαφος.

Το γεγονός ότι η Σερβία απειλείται με ακρωτηριασμό στο Κόσσοβο, αλλά προηγούμενα έχει η ίδια ακρωτηριάσει μια άλλη χώρα, δεν δίνει κανένα δικίο στην Αλβανία και κανένα δικαίωμα να επεμβαίνει στο Κόσσοβο. Η Σερβία δεν πρέπει να τιμωρηθεί για το Κόσσοβο, αλλά για την Βοσνία. Αλλά και η καταπίεση που ασκούν εδώ και χρόνια οι σέρβοι σοβινιστές στους Αλβανούς του Κόσσοβου δεν μπορεί να είναι επιχείρημα για μια απόσχιση του Κόσσοβου. Η δημοκρατική απελευθέρωση των Αλβανών του Κόσσοβου μπορεί να γίνει σε ενότητα με το δημοκρατικό σέρβικο κίνημα. Άλλωστε δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο μεγαλύτερος προβοκάτορας του σέρβικου σοβινισμού ήταν η αποσχιστική εθνοεκκαθαριστική εκστρατεία των αλβανών εθνικιστών του Κόσσοβου ενάντια στο σέρβικο πληθυσμό το 1968.

Τα επιχειρήματα που ακούμε σήμερα από τον αλβανικό σοβινισμό ενάντια στον σέρβικο έχουμε ξανακούσει από τον σέρβικο ενάντια στον κροάτικο. Ο κροάτικος σοβινισμός έκανε (και κάνει) διαμελιστική πολιτική στη Βοσνία και έκανε διακρίσεις σε βάρος των Σέρβων της Κροατίας, αλλά αυτό δεν μπορούσε να δικαιώσει τη διαμελιστική πολιτική της Σερβίας σε βάρος της Κροατίας.

Αλλά η παραπάνω ανάλυση της κατάστασης στηρίζεται σε αρχές που ξεχωρίζουν το δικίο από το άδικο και διαχωρίζουν τον εθνικισμό θύτη από τον εθνικισμό θύμα. Όμως οι ιμπεριαλιστές δεν έχουν αρχές. Έτσι οι χειρότεροι ιμπεριαλιστές, οι χιτλερικού τύπου, που τώρα είναι οι Ρώσοι, αξιοποιούν την έλλειψη αρχών των αμερικανο-ευρωπαίων, και ρίχνουν τα Βαλκάνια στις φλόγες με μόνους κερδισμένους

τους ίδιους.

Αυτό οφείλεται στο ότι εκτός από αρχές οι αμερικανο-ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές δεν έχουν και χαρακτήρα, οπότε και δικιά τους στρατηγική. Βαδίζουν διαρκώς με το "βλέποντας και κάνοντας", ενώ πάντα υποτάσσονται στο κάθε φορά ρώσικο βέτο.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, στο Κόσσοβο, θα μπορούσαν σύμφωνα πάντα με τη γραμμή τους, να πάνε ως την άκρη την πίεσή τους στον Μιλόσεβιτς επεμβαίνοντας με το ΝΑΤΟ στο πλευρό των Αλβανών σοβινιστών, συγκρουόμενοι στρατιωτικά με τον Μιλόσεβιτς και τη Σερβία και κατοχυρώνοντας για το Κόσσοβο ένα καθεστώς μισοανεξαρτησίας κάτω από τη δικιά τους διεθνή εγγύηση.

Όμως το μόνο που κάνουν είναι να ασκούν πίεση στον Μιλόσεβιτς και να τον απειλούν, χωρίς να φτάνουν στην στρατιωτική σύρραξη με τη Σερβία, επειδή έτσι θέλει το Κρεμλίνο. Το Κρεμλίνο θέλει να απειλούν οι δυτικοί τη Σερβία, δίχως όμως να κυριαρχούν πάνω της, έτσι ώστε το ίδιο να την "προστατεύει", δηλαδή να την απορροφά στην τροχιά του. Αυτή είναι η ταχτική που εφαρμόζει και στο Ιράκ. Και εκεί η Δύση "κουνάει την ελιά και η Ρωσία μαζεύει τον καρπό".

Εδώ όμως είναι Βαλκάνια και η Ρωσία δεν μαζεύει μόνο τον καρπό που λέγεται Σερβία, αλλά έχει και την ηγεμονία στο χειρισμό μιας κρίσης που σταδιακά θα πιάνει όλα τα Βαλκάνια. Το Κόσσοβο εκτός από τη Σερβία δένεται άμεσα και με τη Δημ. της Μακεδονίας, και μέσω αυτής με τους πάντες.

Με το να φαίνεται πως αναχαιτίζει τον αλβανικό σοβινισμό, η Ρωσία, εμφανίζεται σαν να κρατάει και το κλειδί της ακεραιότητας της Δημ. της Μακεδονίας που απειλείται με διαμελισμό από τους αλβανούς σοβινιστές του Τέτοβο ακόμα πιο πολύ από ότι η πολύ ισχυρότερη Σερβία.

Στην πραγματικότητα η ακεραιότητα και η ειρήνη στο Κόσσοβο και το Τέτοβο μπορεί να κατακτηθεί μόνο σε σύγκρουση με τον αρχιυπονομευτή που λέγεται Ρωσία. Με τη Ρωσία στο βαλκανικό τιμόνι όλες οι πληγές είναι καταδικασμένες να μένουν ανοιχτές και να στάζουν αίμα. Γιατί η γενική ταχτική της είναι η μη λύση καμμίας αντίθεσης, είτε με τον ένα, είτε με τον άλλο τρόπο.

Στη Βοσνία η Συμφωνία του Ντέπτον είναι ένα έκτρωμα που κρατάει πάντα ανοιχτή την

βοσνιοσερβική και την βοσνιοκρατική σύγκρουση, αφού δεν εφαρμόζεται το βασικότερο για την ειρήνευση μέρος της που αφορά την επιστροφή των προσφύγων. Αυτό οφείλεται στην υποστήριξη που δίνει η Ρωσία στο σέρβικο σοβινισμό.

Εδώ στο Κόσσοβο, η κατάσταση είναι ταυτόχρονα και επέμβαση από τα έξω και όχι επέμβαση. Η Ρωσία είναι, υποτίθεται, υπέρ της ακεραιότητας της Σερβίας, αλλά προετοιμάζει μαζί με τους δυτικούς μια φόρμουλα μισοανεξαρτησίας του Κόσσοβου. Είναι υποτιθέμενη, υπέρ της μη επέμβασης, ενώ επενέβη ήδη μέσω των παρατηρητών της ομάδας επαφής, της ΔΑΣΕ κ.π.λ. Είναι, υποτίθεται, υπέρ της Σερβίας, αλλά έχει αναδειχθεί σε μνηστή του Ρουγκόβα, που είναι ο θεωρητικός της απόσχισης. Η ξαφνική δημιουργία του σκοτεινού ΑΣΚ (Απελευθερωτικού Στρατού του Κόσσοβου) με τη γραμμή της ένωσης με τη Αλβανία εμφανίζει τη γραμμή απόσχισης του Ρουγκόβα σαν μετριοπαθή και ταυτόχρονα προκαλεί τη σέρβικη αιματηρή επέμβαση εκθέτοντας τον Μιλόσεβιτς. Αυτή η εμφάνιση του ΑΣΚ δεν μπορεί τυχαία να έχει γίνει μετά την άνοδο του φιλωρώσου Φάτος Νάνο στην Αλβανία.. Ο προβοκάτορας ΑΣΚ με την εμπρηστική γραμμή της Μεγάλης Αλβανίας θα έπρεπε να είναι σήμερα το πιο μισητό πράγμα στους υποτιθέμενους συμμάχους της Σερβίας, δηλαδή στη Ρωσία. Κι όμως η Ρωσία δεν διαμαρτυρήθηκε και κυρίως δεν έβαλε κανένα βέτο στον Κλίντον ο οποίος μέσω Χόλμπρουκ αναγνώρισε τον ΑΣΚ σαν νόμιμη φράξια του αλβανικού κινήματος του Κόσσοβου. Μάλιστα για να μη μείνει ούτε η Ρωσία επίσημα έξω από τις σχέσεις με τον ΑΣΚ η διπλωματία Κλίντον - Χόλμπρουκ ζητάει να υπάρξει κοινή πολιτική πλατφόρμα και κοινή αντιπροσώπευση ΑΣΚ - Ρουγκόβα απέναντι στον Μιλόσεβιτς.

Η επέμβαση του ρώσικου σοσιαλφασισμού στο Κόσσοβο σήμερα είναι συνέπεια της σαπίλας, της υποκρισίας και της έλλειψης αρχών των δυτικών ιμπεριαλιστών αλλά και των βαλκανικών εθνικιστών. Πραγματικά μόνο ένας βρωμερός σοβινιστής σαν τον Μιλόσεβιτς θα έκανε τον μεγάλο πατριώτη σε βάρος της αδύναμης Βοσνίας και θα ήταν τόσο ενδοτικός απέναντι στο διπλό αποσχιστικό παιχνίδι που παίζει σε βάρος της Σερβίας, η "φιλη του", Ρωσία.

